

schaamper

Heden zalig verklaard door de paus!

God keurt abortus goed

Rector voor het leven benoemd

De bezetting en haar nasleep

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Tailah Baert
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Tailah Baert

Chef Cultuur
Emilie De Winne

Algemeen Coördinator
Robin Chan

Chef Wetenschap
Lune Schollaert

Chef Reclame & PR
Henri Ponnet

Chef Lay-out
Tailah Baert

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox

Chef IT
Kernredactie

Chef Maatschappij & Opinie
Tina Morthier & Jasper Mouton

Chef Eindredactie
Yana Rosé

Chef Universiteit
Joppe Frans

Chef Beeld
Sara Schelstraete

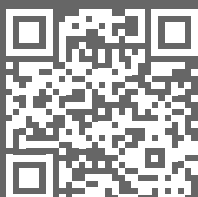
Redacteur
Anaïs "een varken van marsepein" Vanassche,
Robin "regenworm" Chan, Joren "Joppe" Stox,
Joppe "mestkever" Frans, Emilie "duif" De Winne,
Lune "niet-Oostendse meeuw" Schollaert, Jasper
"tjigermug" Mouton, Leone "schaap" Mattheus,
Pieter "uil" beirens, Yara "hamster" Moussa,
Lotte "muilezel" Bauweraerts, Jef "Antilope"
Timmermans, Tailah "Sonic" Baert, Héloïse
"naaktslak" Vandekerckhove, Louise "wezel" De
Meyer, Hassia "wesp" Souleymane, Yana "de ganzen
van het Citadelpark" Rosé, Bavo "stekelvarkentje"
Bobelijn, Yanne "reuzenschilddpad" De Frenne

Medewerker
Marjan "garnaal" Janssens, Hannelore "vlinder"
Verbraeken, Amber "pauw" De Pauw, Jakob "stier"
De Smaele, Henri "the immortal snail" Spriet, Fien
"sprinkhaan" Biesemans, Nina "mug" Vandezande

Beeld
Joppe Frans, Jakob De Smaele, Jasper Mouton,
Sara "eend" Schelstraete, Jeroen "steenbok"
Desimpel, Yana Rosé, Bavo Bobelijn, Yanne De
Frenne, Lieke Zuiderwijk

Eindredactie
***Lune Schollaert**, Robin Chan, Tailah Baert,
Tina Morthier, Yana Rosé, Zita-Luna "garnaal" De
Smaele, Leone Mattheus, Joppe Frans, Joren Stox,
Tina Morthier, Bavo Bobelijn, Nina De Neve, Anaïs
Vanassche, Jasper Mouton, Rex Verdonck, Louise
De Meyer, Emilie De Winne, Marjan Janssens,
Hannelore Verbraeken, Amber De Pauw, Jakob
De Smaele, Henri Spriet, Fien Biesemans, Nina
Vandezande

Cover
Sara Schelstraete

CHECK ONZE WEBSITE!

En op de achtste dag keurde God abortus goed

DOOR TAILAH BAERT

Na een lange zesdaagse werkweek waarin God eerst het licht en het duister, dan de hemellichamen en tot slot de planten en dieren schiep, overschouwde Hij op zondag Zijn werk. Gedurende deze zevende rustdag reflecteerde Hij over Zijn creatie en kwam Hij tot een inzicht. Zijn wereld was niet volmaakt. De vrouwen die Hij naar Zijn eigen beeltenis had geschapen, hadden immers geen volledige autonomie over hun lichaam. Gegeeneerd voegde hij op de achtste dag nog snel een extra paragraaf toe aan het verbod op zwanerschapsonderbreking: "Sappertwee, weg ermee, abortus is eigenlijk wel oké!"

Op dag negen stichtte God de UGent om de mensen kennis te doen vergaren over het universum rondom hen. Een alternatieve bron van waarheid, omdat Hij zichzelf sinds Zijn initiële vergissing rond abortus niet langer als bron van absolute waarheid kon beschouwen. Hij stelde rector **Rik Van de Walle** aan als primus inter pares en de goddelijke vertegenwoordiger op aarde. En op dag tien schiep God het studentenblad *Schamper*, om de universiteit aan een kritische blik te onderwerpen. Nu was alles in balans.

De UGent tegen het licht houden, die taak volbrengen we met verve. Op bladzijde 16 van deze *Schamper* kan je in detail lezen over het verloop van de bezetting in het UFO.

Ongevraagd je genitaliën tonen? Het gebeurt niet enkel in de kerk, maar ook in het dierenrijk. Je kan lezen over enkele gekke paringsrituelen op bladzijde 28. Wie geen succes kent met zijn of haar paringsrituelen, kan zich nog steeds inschrijven voor 'Blind

Getrouwd' of 'First Dates'. Je zal je daarmee wel de spot van onze eindredacteur op de hals halen. Rep je naar bladzijde 35 om te weten wat je te wachten staat.

Je toegang tot het hiernamaals wordt

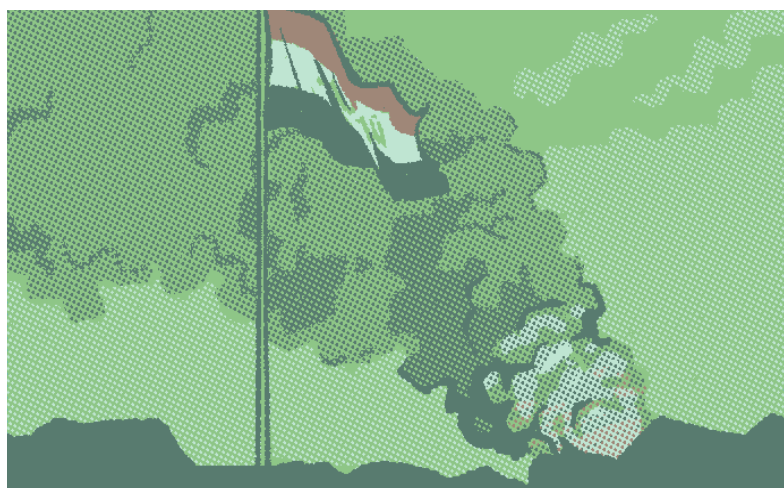
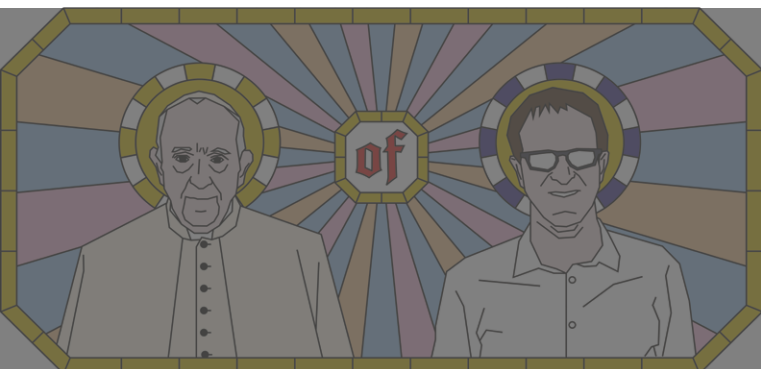
bepaald tijdens het Laatste Oordeel, je toegang tot de UGent met de SIMON-test. Op bladzijde 9 staat een interview met de oprichter van de SIMON-test. Voor een interview met God wachten we helaas nog op een antwoord in onze mailbox.

Amen

Tailah, hoofdredacteur van *Schamper*

ONDERWIJS

Op Vakverkenning // Studentenorakel	4.
't Zal Wel Gaan	5.
In de spotlight	6.
Renovatie Home Boudewijn	8.
SIMON-test: kan je ooit slagen?	9.
Sociale ongelijkheid in hoger onderwijs	10.
Nieuw zorgcentrum	12.

MAATSCHAPPIJ

Let's start talking about Congo	13.
Pikkedieven van Leuven	14.
De bezetting en haar nasleep	16.
Spelletjespagina	19.

WETENSCHAP

Dierenproeven aan de UGent	22.
Beesten met bijzondere banen	24.
Leefomgeving dieren in gevaar	25.
Dieren in nesten	26.
Paringsrituelen in het dierenrijk	28.
Getest & goedgekeurd: huisdieren op kot	29.

CENSORED

CULTUUR

SKO 2024: 'Singing in the Rain'-editie	30.
Interview met Kids with Buns	32.
Het cassettebandje: ya like jazz?	34.
De tirade: de harde realiteit van reality-tv	35.
Cinema in Gent: uniek in België	36.

SATIRE

Rik Van de Walle rector voor het leven	38.
Strip // Fakebook	39.

Klassieke mythologie: 'Maak een tekening van Argus'

Wie een keuzepakket Letterkunde, Religiestudies of De klassieke traditie opneemt, kan vijf studiepunten daarvan aan het vak klassieke mythologie wijden. Fictieve verhaaltjes analyseren en er ook nog eens heel veel uit leren? *Yes, please.*

Griekse en Romeinse goden, de heldentochten van **Odysseus**, de **Minotaurus** ... Je kent ze misschien uit een geschiedenisles of een roman, maar om hun verhalen echt te ontdekken moet je het vak klassieke mythologie volgen!

Professor **Nadia Sels** leert je veel meer dan de inhoud van wat stoffige sprookjes. Elke week maak je kennis met een mythe of een groep van verhalen die bij elkaar horen. Dat zijn vaak verhalen vol drama, romantiek en historische informatie. Je leert hoe die mythen tot stand kwamen, waarom ze zo belangrijk waren in de antieke wereld, en op welke manieren de mythen al werden geïnterpreteerd. De lesgever besteedt ook aandacht aan de vele manieren waarop mythologie vandaag nog doorleeft. Heel wat interessante kunst, films, games en moderne verhalen zijn op de

klassieke mythologie gebaseerd. Hoewel de inhoudelijke focus op Griekse en Romeinse mythen ligt, gaat het vak ook breder. Er komen bijvoorbeeld verhalen uit de Afrikaanse, Germaanse en inheems Amerikaanse mythologie aan bod.

Tijdens het semester moet je voor dit vak geen papers of taken maken. Er wordt enkel verwacht dat je een verzameling – naar keuze! – van mythen leest. Het examen toetst je kennis van specifieke

mythen en je vermogen om verbanden te leggen tussen verhalen. Ik kreeg bijvoorbeeld vragen voorgeschoteld zoals 'wat is de betekenis van het weefgetouw in de mythen rond de Trojaanse Oorlog?' en 'maak een tekening van **Argus**'. Als je altijd al een stokmannetje met honderd ogen op een examenblad hebt willen tekenen, is dit vak dus echt iets voor jou.

HET STUDENTENORAKEL

Hoe geraak ik weer mee?

De eerste weken van een nieuw academiejaar zijn vaak overweldigend. Hoewel de angst om niet mee te zijn op zulke momenten groot is, is het belangrijk dat het je niet verlamt.

Je zit nog maar net terug, of voor de eerste keer, in een aula en allerlei informatiestromen sleuren je vrijwel meteen aan 100 kilometer per uur mee door het hele Gentse studentenleven. Dan begint de stress op te komen en rijst de gedachte: 'Ik ben niet meer mee.'

Hoe los je dit op? Om te beginnen praat je het best met je medestudenten. In het beste scenario kunnen ze je helpen en in het slechtste geval kunnen jullie samen misschien een prof of assistent aanspreken voor extra hulp.

Daarnaast helpt het om de zaken waarvoor je stress hebt te concretiseren. Bijvoorbeeld: de gedachte 'ik ben niet mee met dit vak' is vaag en algemeen, waardoor je sneller in paniek schiet. Probeer concreet op zoek te gaan naar hetgeen waarmee je niet mee bent, een specifiek hoofdstuk bijvoorbeeld. Dit zal je stress verminderen en zorgt ervoor dat je een beter overzicht hebt van wat je nog eens moet bekijken.

DOOR JOPPE FRANS
BEELD: LIEKE ZUIDERWIJK

Gebanvloekt door de paus: 't Zal Wel Gaan

DOOR TAILAH BAERT & HÉLOISE VANDEKERCKHOVE
BEELD: EDMOND SACRÉ

't Zal Wel Gaan is de oudste nog bestaande studentenvereniging van Gent. In donkere negentiende-eeuwse kamertjes voeren ze bij kaarslicht al meer dan 170 jaar hun historische strijd tegen de tjeven (katholieken) en dromen ze van wérkelijk vrije seks.

't Zal Wel Gaan is dan wel de oudste studentenvereniging, maar ze zijn zeker nog niet op pensioen. 't Zallers uit alle strekkingen komen samen voor wekelijkse discussies. Ze zien zichzelf als de trotse voortzetters van een lange erfenis van UGent-rebellie.

“

**Een aantal leden
werden doodgemarteld,
geëxecuteerd of naar de
kampen gestuurd**

De vereniging werd in 1852 opgericht door drie middelbareschooljongens en hun befaamde leerkracht Nederlands. Toen ze gingen studeren aan de universiteit, ging 't Zal met hen mee. In de beginjaren ondersteunde 't Zal voornamelijk de ontluikende Vlaamse beweging en het vrijzinnig verzet tegen de macht van de katholieke kerk. In een tijd waarin het Nederlands nog niet de norm was aan de Gentse universiteit, pleitten de leden voor vernederlandsing. Ze verdedigden professoren beschuldigd van anti-katholieke uitspraken tegen kerk en regering. 't Zal heeft zelfs een pauselijke banvloek overgehouden aan hun gewaagde literaire almanak 'Noord en Zuid'.

WOI sloeg diepe wonden in de vereniging. Niet alleen stierven er veel leden aan het front, intern raakten ze ook verdeeld over hun houding tegenover activisme, Vlaams libe-

ralisme en de Frontpartij (de eerste Vlaams-nationalistische partij). Tijdens het interbellum werd de vernederlandsing van de Gentse Rijksuniversiteit voltrokken. 't Zal werd in de jaren die volgden meer politiek heterogeen, maar wel uitgesproken antifascistisch. WOII vormde echter een nieuwe zwarte bladzijde in de geschiedenis van de vereniging. De Duitse bezetter verbood 't Zal en een aantal leden die actief waren in het verzet werden doodgemarteld, geëxecuteerd of naar de kampen gestuurd. Een nieuwe generatie leden in de jaren 60 sprak zich expliciet uit tegen de consumptiemaatschappij en was voor seksuele ontvoogding. Tegelijk verzette een deel van de leden zich tegen de apolitieke stellingname van 't Zal en ging de vereniging verder door het leven zonder kernbestuur. De volledige macht lag dus bij de algemene ledenvergadering.

Vanaf de jaren 70 tot de millenniumwisseling kende 't Zal een opvolging van existentiële crisissen en heropflakkingen. Op een bepaald moment bleven er slechts een handvol 't Zallers over en moesten oud-leden interveniëren om vers bloed te ronselen. Tegelijk verscheen er voor het eerst sinds lang nog eens een almanak, publiceerden ze een literair tijdschrift en begon 't Zal met de uitreiking van de Geuzenprijs, een hommage aan ongecompliceerde vrijzinnigheid, die nog steeds elk jaar wordt uitgereikt.

Na 2000 profileerde 't Zal zich als vrijdenkerscollectief en knaagde de vereniging aan al wat er nog restte aan maatschappelijke taboes. Ze debatteerden weer vaker over seksualiteit. Zo kwamen on-

der meer polyamorie, BDSM, porno en pedofilie aan bod. Er werd veelvuldig getwist over vrijheid van meningsuiting en het al dan niet 'tolereren van de intoleranten'. De 't Zallers van tegenwoordig menigen zich in de strijd tegen reactionair rechts aan de universiteit en daarbuiten, of zoals zij het zeggen: "Oude vijanden die vandaag in pak en das weer aan kracht winnen."

Deel uitmaken van deze rebelse vereniging is simpel, de deur van 't Zal staat elke dinsdagavond open voor iedereen om mee te discussiëren. Check hun Instagram (@tzalwelgaan) voor updates.

“Ik heb heel lang getwijfeld of ik wel

In 2023 waren er wereldwijd 117,3 miljoen mensen gedwongen op de vlucht. Wat is de impact van zo'n gebeurtenis op je studentenleven? We gaan in gesprek met Faten Bilal, een studente die als kleuter met haar gezin gevlucht is uit Irak.

Waarom ben je gevlucht uit Irak?

“Ik werd geboren nadat de Amerikanen in 2003 waren binnengevallen, op 16 april 2004. Er heerste een taboe om samen te werken met de Amerikanen bij alles wat dat je deed. Ook **ISIS**, een organisatie die rond die periode opkwam, was erg gekant tegen de Amerikanen.

“
“Ik zie mezelf eigenlijk een beetje als een brug tussen de westerse en Arabische wereld”

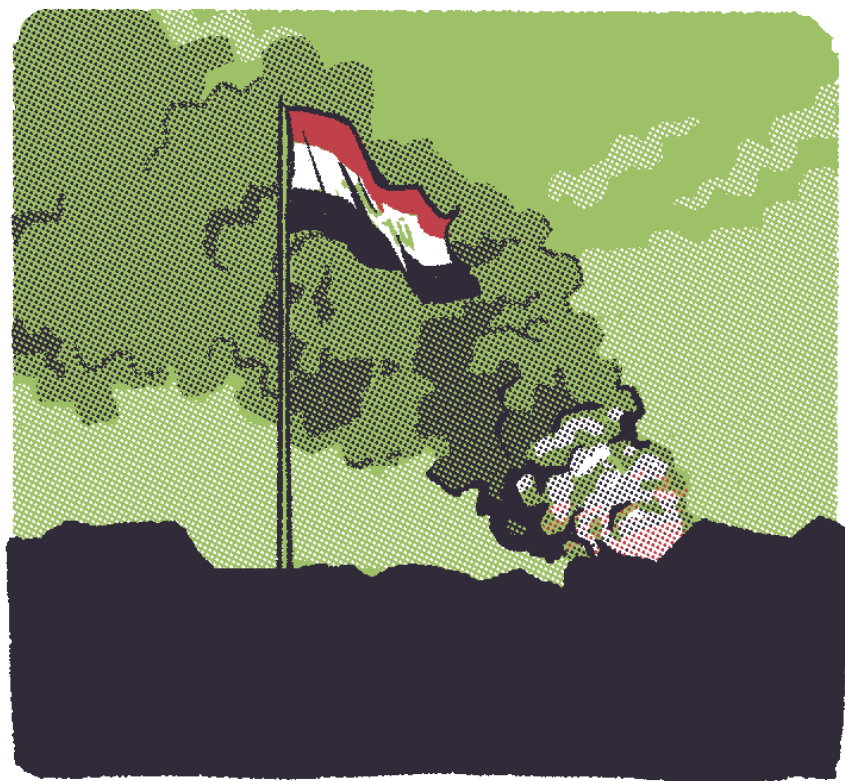
Leden van ISIS hadden een lijst bekendgemaakt van mensen die moesten vluchten uit Irak, omdat ze anders vermoord zouden worden. Mijn papa stond op die lijst, omdat hij ooit met de Amerikanen had samengewerkt. Hij heeft vervolgens een plan voor ons uitgewerkt om naar Jordanië te gaan. Hij werd helaas ontvoerd voor we konden vluchten, exact een maand voor mijn eerste verjaardag. Mijn moeder kreeg dan twee cd's opgestuurd. De eerste cd bevatte foto's en video's van ons. De tweede cd was een film van een man die geëxecuteerd werd met een doek over zijn hoofd. Mijn moeder heeft

heel lang geleefd met de gedachte dat hij misschien nog leeft. We weten nog altijd niet zeker of hij dood is. Toen ik twee jaar was, zijn we uiteindelijk gevlucht uit Irak.”

Hoe ben je in België geraakt?

“We zijn eerst naar Syrië gegaan, maar daar werd de situatie ook instabiel. Daarna gingen we naar Griekenland, vervolgens naar Zweden en dan terug naar Syrië. We moesten eigenlijk in Griekenland blijven, omdat we daar eerst waren aangekomen in de EU, maar dat wilde mijn moeder niet. Daarom zijn we teruggegaan naar Sy-

rië. Daar hebben we een aanvraag gedaan bij de VN voor erkenning als vluchteling. Mijn moeder heeft toen als bewijsmateriaal die cd's van ISIS ingediend. Omdat ze doorhadden dat wij doelwitten waren van ISIS, ging de procedure redelijk snel. We kregen toen verschillende landen aangeboden om naar te vluchten. Eerst kregen we Amerika als optie, maar mijn moeder weigerde direct. Dat land was haar zondebok. ISIS uiteraard ook, maar in het grote plaatje was vooral Amerika de boosdoener. Uiteindelijk kregen we België als optie. In het begin zaten we in een asielen centrum in Wallonië. Daarna woonden

we in Aalst. Toen ik in het tweede leerjaar zat, verhuisden we naar Aalter. Ik was een van de eerste allochtonen daar.”

Hoe zag je leven eruit nadat je in Aalter bent gaan wonen?

“Ik heb tot mijn zeventiende in Aalter gewoond. Vervolgens ben ik bij een pleeggezin gaan wonen, omdat de situatie niet meer doenbaar was met mijn moeder. Ze had heel veel trauma’s en weigerde psychologische hulp.”

“Ze kon er ook niet goed tegen dat ik westers was. Ik groeide op in een westers land; veel tradities en waarden die zij zocht in een dochter miste ik. Dat botste nogal vaak, waarop ik in de pleegzorg ben terechtgekomen. Toen ik twintig werd, ben ik alleen gaan wonen.”

Hoe ging je om met jouw dubbele identiteit als Belg met Arabische roots?

“Dat hing een beetje af van moment tot moment. Tot mijn negentiende duwde ik altijd mijn Iraakse en Arabische identiteit weg. Ik was anders, ik vond dat ik er niet bij hoorde. Ik was te westers voor mijn gezin, maar te Arabisch voor mijn omgeving. Nu begin ik meer mezelf te vinden in mijn Arabische roots. Ik heb geleerd dat anders zijn iets moois is en dat dat niet inherent iets slechts is. Ik zie mezelf eigenlijk een beetje als een brug tussen de westerse en Arabische wereld.”

“

“Ik heb het gevoel dat als het mensen uit het Midden-Oosten zijn, het niet meer uitmaakt dat ze doodgaan”

Hoe ervaar je het studentenleven?

“Wat ik echt tof vind, is dat de UGent’ers heel open staan voor andere culturen. Ze zijn daar heel geïnteresseerd in. Ik kook graag. Wanneer er dan bijvoorbeeld aan me gevraagd wordt om Arabisch te koken, maakt dat me echt wel blij. Ik zat ook anderhalf jaar in het buddyprogramma van de UGent voor internationale studenten. Daar vond ik het ook fijn om mijn Belgische en Arabische kant met anderen te delen.”

“Ik denk dat ik nooit echt directe discriminatie heb meegemaakt aan de UGent. Ik heb wel één keer iets meegemaakt toen ik aan het

solliciteren was. Een van de talen op mijn cv was Arabisch. Toen ik belde naar het bedrijf waar ik wilde werken, vroegen ze of ik in het Engels wilde spreken. Ik antwoordde toen dat Nederlands goed was, maar tijdens het gesprek merkte ik dat ze heel overdreven aan het articuleren waren. Uiteindelijk werd ik niet aangenomen, omdat mijn Nederlands zogezegd niet goed genoeg was, ondanks dat ik het telefoongesprek in perfect Nederlands had gevoerd. Toen ik hen daar op wees, zeiden ze dat ze al iemand hadden gevonden.”

“Ik heb heel lang getwijfeld of ik wel Arabisch op mijn cv zou zetten. Er was ook een periode dat ik bang was om mijn naam op mijn cv te zetten.”

Wil je nog een laatste boodschap kwijt?

“Ja, ik vind het respectloos dat de UGent belooft de banden met Israël te breken, maar dat dan blijkt dat ze liegt tegen de studenten. Misschien denkt de rector: ‘Goh ja, een academische band heeft niet veel met de oorlog te maken.’ Dit gaat echter over het feit dat je steun geeft aan een genocidaal regime. De steun aan Oekraïne daarentegen, die ik trouwens begrijp, was enorm twee jaar geleden. Ik heb het gevoel dat als het mensen uit het Midden-Oosten zijn, het niet meer uitmaakt dat ze doodgaan. Het kan zijn dat ik een verkeerd verband trek, maar ik denk persoonlijk echt van niet.”

Renovatie Home Boudewijn:

“We zullen het aantal schachten drastisch zien verminderen”

DOOR TAILAH BAERT

De komende twee academiejaren zal Home Boudewijn tijdelijk gesloten zijn vanwege renovatiewerken. Enkele bewoners klagen dat potten en pannen uit de keukens plots verwijderd werden. Wat niet verwijderd wordt: het asbest in de muren.

Mustafa Al-Ghezi
iedereen: ik heb nog genoeg tijd tot september om alles op te ruimen, ik vertrek op vakantie
huisvesting die last minute aankondigt dat ze al jou shit gaan weggooien:

11 w Leuk Beantwoorden Delen 3 🤔

Afdeling Huisvesting heeft geantwoord · 1 antwoord

In oktober 2024 startten de werken, waardoor er vanaf dit jaar geen kamers beschikbaar zullen zijn. Pas vanaf academiejaar 2026-2027 zullen de kamers opnieuw beschikbaar zijn voor (toekomstige) studenten. De voormalige bewoners moesten uitwijken naar de andere homes van de UGent. Om die tijdelijke inperking van het kostenaanbod op te vangen, werd er naar extra kamers gezocht bij partners op de private markt. Nadat de werken in Home Boudewijn afgerond zijn, zullen de andere homes aan de beurt zijn.

EEN POTJE ZONDER DEKSEL TJE

Volgens enkele oud-bewoners verliep de communicatie over de verhuis soms nogal chaotisch. Klachten over de ontruiming van de keukenkastjes kwamen regelmatig terug. “Er was een week paniek omdat iedereen die op vakantie

was, dacht dat hun spullen in de keukenkastjes zouden worden weggegooid. Pas na een week mailde de UGent dat dit niet zou gebeuren.”

De vereniging van Home Boudewijn geeft wel

mee dat de verhuis zelf redelijk vlot verliep, ondanks de wat chaotische voorbereiding en communicatie. Hiervoor rekende de UGent voornamelijk op het praesidium van de vereniging. *Minor inconvenience*: ‘matrassengate’. “Oorspronkelijk mocht iedereen zijn oude matras van de home meenemen. Pas na de verhuis hoorden we dat we de matras toch moesten terugbrengen of dat hij zou worden aangekondigd.” Wel hield de UGent zoals beloofd rekening met bestaande vriendschappen bij het toekennen van kamers in de ‘nieuwe’ homes. “Je mocht één studentenummer opgeven bij wie je graag wilde blijven wonen. Veel vrienden zitten nog steeds dicht bij elkaar.”

Het praesidium en de leden van Home Boudewijn zitten nu helaas verspreid over de verschillende homes, maar komen nog gere-

geld samen op activiteiten zoals baravonden en fuiven. “Maar we merken dat het aantal schachten drastisch zal verminderen dit jaar”, aldus de vereniging. De verenigingen van de andere homes zitten wat verveeld met de vele Boudewijners die recent hun intrek namen. De homeverenigingen sloten een pact om geen leden van elkaar te ronselen, maar dat wil ook zeggen dat er over het algemeen minder nieuwe bewoners zijn om te werven voor de eigen vereniging.

“

**Minor inconvenience:
‘matrassengate’**

OOST WEST, ASBEST

Dat het gebouw uit de prehistorie dateert, is terug te zien in de muren. Daar zit asbest in. “Het asbest zou enkel verwijderd kunnen worden indien de buitengevel gede-monteerd wordt, een kost van een paar miljoen euro”, laat de persdienst ons weten. Gelukkig zit het schadelijke isolatiemateriaal veilig weg, waardoor het geen gevaar vormt voor de bewoners. Zij moeten zich dus geen zorgen maken. De kosten om de gevel open te breken zijn groter dan de baten.

De SIMON-test: kan je ooit slagen?

DOOR JOPPE FRANS & YANA ROSÉ

Als piepjonge student een mail krijgen van de universiteit die je informeert over je lage slaagkansen op basis van de SIMON-test: voor sommigen is het een onverwerkt trauma. Toch is de verguisde test vrij accuraat. *Schamper* sprak met een van zijn oprichters.

IN DEN BEGINNE WAS ER CHAOS

SIMON valt uiteen in twee componenten: 'Vraag het aan SIMON' en 'SIMON zegt'. De eerste test is bedoeld om middelbare scholieren op weg te helpen met hun studiekeuze, de tweede voor zij die de sprong naar de universiteit al gemaakt hebben. Via een uitgebreide vragenlijst die peilt naar persoonlijkheidskenmerken en cognitieve vaardigheden schat het programma individuele slaagkansen in.

De ontwikkeling begon in 2012. De aanleiding daarvoor ontstond in de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: een grote groep startende studenten kende de inhoud van de opleidingen niet goed. "De oorspronkelijke bedoeling was om het in te zetten als een oriëntatiehulpmiddel binnen die opleiding, maar oriënteren binnen één opleiding is niet nuttig zonder alternatief. Daarom groeide het verhaal al snel tot de hele universiteit en haar associatiepartners", laat **Lot Fonteyne**, medeoprichter van de SIMON-test, ons weten.

DE REGEL VAN DRIE

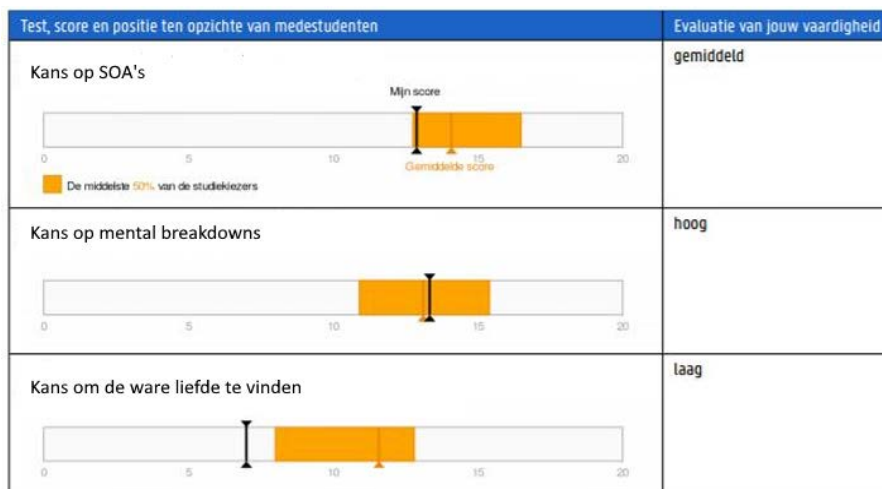
De parameters voor de berekening van de slaagkans zijn voornamelijk gebaseerd op wetenschappelijke literatuur. Na een eerste literatuurselectie, stelde het SIMON-team verschillende vragenlijsten op, die vervolgens gevalideerd werden onder studentengroepen. Deze oefening gebeurt jaarlijks opnieuw.

De test fluctueert regelmatig. Zo is het gewicht van de vragen afhankelijk van de opleiding en is het begrip 'slagkans' sinds 2012 regelmatig veranderd. "De vragen peilen naar absolute basiscompetenties", zegt Fonteyne hierover. "We willen zo weinig mogelijk studenten ten onrechte het gevoel geven dat het niet gaat lukken, waardoor we het niveau bewust laag leggen. We polsen bijvoorbeeld naar de

vloed heeft op je voorspelde slaagkansen.

WAT MET DIVERSITEIT?

Kan een algemene test wel anticiperen op persoonlijke verschillen tussen studenten? Volgens Fonteyne hebben de ontwikkelaars alvast hun best gedaan om er rekening mee te houden. Zo wordt de feedback van een student die hoog scoort op 'faalangst' bewust

kennis van de regel van drie."

Oorspronkelijk ging de test na of de student in vier jaar tijd een bachelordiploma kon halen, met één jaar vertraging inclusief. Sinds de harde knip in het hoger onderwijs is de definitie van 'slagkans' mee verstrengd. Nu betekent het dat alle opgenomen studiepunten in twee jaar worden behaald. De accuraatheid van de berekening ligt bijzonder hoog. 90% van de groep die 'zeer laag' scoort, haalt deze drempel effectief niet. Opvallend is dat remediëring achteraf geen in-

voorzichtig geformuleerd. Tegelijk heeft men ervoor gekozen om vooraf geen rekening te houden met leerstoornissen en diversiteit, omdat dit stigmatiserend kan zijn. De ontwikkelaars opteerden voor een controlesysteem achteraf. Elk jaar testen ze op bias in de test. Minderheden en studenten met een leerstoornis krijgen dus niet vaker een negatief advies. Wel hebben ze de reflex om actiever met hun feedback om te gaan, door bijvoorbeeld sneller naar een trajectbegeleider te stappen.

IS HET HOGER ONDERWIJS ENKEL VOOR STREVERS UIT HET ASO?

DOOR ROBIN CHAN, JOREN STOX & JOPPE FRANS
BEELD: IRIS VAN NOTEN

Kijk links van je, kijk rechts van je. Hoe komt het dat jouw aulaburen waarschijnlijk uit de middenklasse komen? Op zulke vragen rond sociale ongelijkheid proberen onderzoekers zoals Iris van Noten een antwoord te vinden.

Hoe definieert u sociale ongelijkheid?

“Wanneer het over studiekeuze gaat, betekent het begrip dat studenten uit een arbeidersgezin systematisch minder aanwezig zijn in het hoger onderwijs, ondanks dat ze dezelfde cognitieve capaciteiten bezitten als studenten uit een hogere sociale klasse. Sociale ongelijkheid zorgt ervoor dat leerlingen andere keuzes maken. Dat kan aan het systeem liggen: ze worden er bijna met de zachte hand toe gedwongen. We zien ook zelfselectie als een veruitwendiging van sociale ongelijkheid: jongeren worden opgevoed met het idee dat hoger onderwijs ‘niet voor mensen zoals ons’ is. We zien dat zij vaker problemen ervaren doorheen het hoger onderwijs. Dit heeft invloed op hun slaagkansen en op de beslissing om hun studies stop te zetten.”

Speelt het secundair onderwijs ook een rol in de keuze om naar het hoger te gaan?

“De keuze hangt sterk samen met de onderwijsvorm waarin studenten zaten tijdens de derde graad. Dat is niet zo verrassend. Onze onderwijsvormen zijn georganiseerd binnen aparte scholen, zoals aso en bso. Als we kijken naar het onderwijslandschap in de VS of het

VK, hebben wij een meer rigide opdeling. De schoolkeuze in het secundair onderwijs speelt bij ons een grotere rol in de studiekeuze later. Dat komt net door die rigide opdeling, in combinatie met een brede toegang tot het hoger onderwijs.”

“

“Het idee van de brede eerste graad zoals die er nu is, werkt niet”

“Verder zien we dat er heel wat achter die onderwijsvormen schuilt. Ze hebben verschillende structuren en culturen. De schoolcompositie en de sociale samenstelling van de leerlingen zorgen voor verschillen. Mijn onderzoek in de Vlaamse context toont aan dat die compositie de studiekeuze beïnvloedt, ongeacht de eigen sociale achtergrond. Schoolcompositie is echter ook vervlochten met de onderwijsvorm van een school. Aso-scholen hebben eerder een hogere sociaaleconomische status in vergelijking met tso-, kso- en bso-scholen. De oorzaak ligt in het begin van het secundair onderwijs, waar we zien

dat leerlingen uit de arbeidersklasse en etnische minderheden minder kans hebben om naar het aso te gaan.”

“Er zijn ook schoolculturen die samenhangen met de onderwijsvorm. We zien dat bso-scholen hoge *futility cultures* hebben: een algemeen zinloosheidsgevoel bij leerlingen. Ze hebben het idee dat het onderwijssysteem hen tegenwerkt, dat succes geen optie is ongeacht hun inspanningen. Leerlingen op aso-scholen hebben vaker het gevoel dat zij wél de capaciteiten bezitten om een bepaald doel te bereiken. Deze studenten zijn dan ook vaker ingeschreven aan de universiteit.”

“Die mix van attitudes, individuele, sociale en schoolfactoren heeft dus een impact. Alles is verbonden met de onderwijsvorm die aangeboden wordt. Het is daarom heel frappant dat we secundair onderwijs en hoger onderwijs nog steeds grotendeels behandelen als twee aparte systemen.”

Hoe verhoudt Vlaanderen zich tegenover andere landen op vlak van sociale gelijkheid in het onderwijs?

“Ons systeem, waarin je op je twaalfde al een richting kiest, is

heel slecht voor sociale gelijkheid. Aan de andere kant is ons hoger onderwijssysteem heel open. Van zodra je een diploma van de middelbare school hebt, kan je naar het hoger. Alleen zien we dat die zes jaar in het middelbaar leerlingen ook socialiseren voor de toekomst. Voor bso-studenten hoort hoger onderwijs daar dan vaak al niet meer bij; zij worden op die manier onofficieel uitgesloten. Dat

iedereen de kans heeft om naar het hoger onderwijs te gaan, zorgt voor een heel brede instroom, maar ook voor een grote uitstroom in het eerste jaar.”

Hoe kunnen we sociale ongelijkheid in het hoger onderwijs tegengaan?

“Eerst en vooral is er een volledige hertekening van het secundair

onderwijs nodig. Waar wij als sociologen al heel vaak voor gepleit hebben, is om studenten pas op veertien jaar een richting te laten kiezen. En ik weet dat dat ondertussen technisch gezien zo is, maar in de praktijk hebben we nog steeds aso- en bso-scholen. Er is een eengemaakte eerste graad, maar je weet ook welke school later algemene opleidingen zal aanbieden. Dus dat onderscheid is er gewoon nog altijd. Het idee van de brede eerste graad zoals die er nu is, werkt niet.”

“Hoe later de keuze valt, hoe kleiner de invloed van je achtergrond is. Dus dan wordt het hopelijk eerder een keuze gemotiveerd vanuit interesses en talenten dan één vanuit sociale achtergrond. In het hoger onderwijs kan er ook veel worden gedaan. We zien dat studenten, zeker vanuit de arbeidersklasse, het moeilijk hebben zich aan te passen. Voor hen is dat een volledig nieuwe wereld. Ze zijn vaak de eersten die naar het hoger onderwijs gaan, en dus zijn rolmodellen daar belangrijk. Die rolmodellen kunnen bijvoorbeeld helpen door hun sociale netwerk proberen te versterken.”

Kunnen studentenverenigingen ook helpen?

“Zeker. Het moeilijkste zal zijn om leden uit de arbeidersklasse te vinden en hen ook echt het gevoel te geven dat ze deel uitmaken van de studentenvereniging. Het sociale netwerk is erg belangrijk voor de integratie in het hoger onderwijs. Het gevoel dat je hier thuishoort, is een bepalende factor in het slagen van een student.”

Voor mentaal welzijn moet je (weldra) in de Sint-Pietersnieuwstraat zijn

DOOR YANA ROSÉ
BEELD: BAVO BOBELIJN

Het mentaal welzijn van jongeren is in vrije val. Het gloednieuwe zorgcentrum van de UGent moet de grote en kleine zorgen van de Gentse student ondervangen.

MAATSCHAPPELIJKE BEHOEFTE

Het nieuws deemsterde snel weg naar de achtergrond tijdens de hectische opening van het academiejaar, maar was niettemin een opvallende passage tijdens de rectorale rede van **Rik Van de Walle**. In de Sint-Pietersnieuwstraat is een zorgcentrum in opbouw, dat naar verwachting in 2025 zijn deuren opent voor studenten.

Cijfers over mentaal welbevinden liegen er vaak niet om. De UGent haalt een onderzoek aan waaruit blijkt dat maar liefst de helft van de eerstejaarsstudenten aan een hogeronderwijsinstelling in Vlaanderen met psychische klachten kampt. 75% van die studenten vindt onvoldoende de weg naar psychische hulpverlening. “De maatschappelijke behoefte aan meer en beter georganiseerde hulp voor studenten met psychische klachten is groot”, aldus de rector.

TRANSITIELEEFTIJD

In zijn rede verwees hij hierbij specifiek naar de transitieleeftijd van 17 tot 26 jaar. “75% van de psychische problemen als volwassene ontstaat voor de leeftijd van 25 jaar. Vaak is er een samenhang van psychische klachten met andere moeilijkheden eigen aan de leeftijdsfase, waardoor de problemen complexer worden”, laat Van

de Walle ons hierover weten. “Veel studenten denken ook dat ze alle problemen zelf moeten kunnen oplossen omdat ze volwassen zijn en enkel hulp mogen of kunnen vragen als de problemen zeer ern-

Het oorspronkelijke idee ontstond na een gesprek tussen professor **Sarah Bal** en de rector. De verdere uitwerking van het zorgcentrum wordt ook door professor Bal gecoördineerd.

“

“De maatschappelijke behoefte aan meer en beter georganiseerde hulp voor studenten met psychische klachten is groot”- Rik Van de Walle

stig worden. Het is vaak de reden waarom ze minder snel hulp zoeken, terwijl ze die wel nodig hebben.”

DEEL VAN EEN RUIMER GEHEEL

In het project zijn alle Gentse hogeronderwijsinstellingen en ook Stad Gent betrokken. Ook KARUS, UZGent en de Conventie Eerstelijns Psychologische Zorg hebben hun schouders onder het project gezet.

Naast het zorgcentrum komt er in dezelfde straat ook een algemeen studentencentrum. Het zorgcentrum is specifiek en dient in het bijzonder voor psychische klachten bij studenten tussen 17 en 26 jaar, aan eender welke hogeronderwijsinstelling in Gent. “Dat kan gaan van lichte tot matige psychische klachten zoals bijvoorbeeld angstklachten of depressieve klachten, over eetproblemen tot relationele problemen en trauma.

Het zorgcentrum zal psychologische begeleiding en psychotherapie aanbieden, individueel of in groep. In het centrum zullen klinisch psychologen, orthopedagogen, psychotherapeuten, een psychiater en een seksuoloog werken. In overleg zullen ze beslissen welke hulp het meest aangewezen is”, laat de UGent ons hierover weten.

De naam van het centrum staat nog niet in steen gebeiteld. Heb jij een suggestie? Contacteer dan Hadewig.Claeys@UGent.be.

Let's start talking about Congo

Met de leuze 'Don't stop talking about Palestine' komt ook 'Let's start talking about Congo' op. Dus *start talking!* Wat is er daar precies gaande?

DE GESCHIEDENIS

Tijdens de Rwandese genocide van 1994 zochten miljoenen Rwandese vluchtelingen asiel in het oosten van Congo. Meer dan twee miljoen van deze vluchtelingen waren Hutu's, de etnische meerderheid van Rwanda, waarvan een kleine groep Hutu-extremisten, de daders van de genocide. Deze toestroom leidde tot de Eerste Congolese Burgeroorlog in 1996.

Begin jaren 2000 ontstond de rebellengroep **March 23 Movement (M23)**. Deze militie, vernoemd naar het vredesakkoord van 23 maart 2009, werd berucht na de verovering van Goma in 2012, de grootste stad van de provincie Noord-Kivu. In 2021 dook de groep opnieuw op en begonnen ze de strijd om controle over de regio.

DE HUIDIGE SITUATIE

De heropleving van de M23 is verbonden met de overvloed aan natuurlijke hulpbronnen in Congo. Het land bezit de grootste kobaltreserves ter wereld, die essentieel zijn voor de productie van elektrische auto's, gsm's en vrijwel elk elektronisch apparaat. Verschillende rebellengroepen zijn betrokken bij de illegale handel en smokkel van deze mineralen en strijden om de controle over mijnen en transportlijnen.

De mijnbouwactiviteiten zorgen voor ernstige mensenrechtenschendingen volgens de Verenigde Naties.

Zij schatten dat er 225.000 Congo-lezen werken in de kobaltmijnen, waaronder 40.000 kinderen. Ze worden gedwongen te werken als slaven onder gevaarlijke omstandigheden.

De betrokkenheid van multinationals heeft de situatie alleen maar verergerd. Zij zetten namelijk veel tussenpersonen in, waardoor de herkomst van het kobalt moeilijk te achterhalen is en hun onethische arbeidspraktijken worden verhuld. De wereldwijde technologie-industrie heeft, door haar afhankelijkheid van kobalt, indirect bijgedragen aan voortdurende wrede daden in de Democratische Republiek Congo.

Onze smartphones, tablets, laptops en elektrische voertuigen zijn daarvoor waarschijnlijk het resultaat van

“

**Laat die nieuwe
iPhonerelease dus
schieten**

uitbuiting en slavernij. Sinds het begin van de Eerste Congolese Burgeroorlog in 1996 zijn er meer dan zes miljoen mensen omgekomen en zijn meer dan zes miljoen anderen ontheemd binnen de oostelijke regio van Congo.

WAT IS DE OPLOSSING?

In tijden van digitalisering kunnen consumenten zich snel machteloos

voelen; *bloodtech* lijkt haast onvermijdelijk. Toch kunnen we een impact hebben door onze apparaten goed te onderhouden en de aankoop van nieuwe producten te vermijden. Laat die nieuwe iPhonerelease dus schieten. Wanneer je apparaat toch aan vervanging toe is, is een Fairphone een goede keuze, want die is ontworpen om z'n ethische en ecologische impact te minimaliseren.

Hoewel het als consument belangrijk is om bewust te kiezen voor duurzame technologie, is een gezamenlijke inzet belangrijk om transparantie, verantwoording en duurzame ontwikkeling in de coltanmijnindustrie te bevorderen. Dit is van belang om de vicieuze cirkel van geweld en uitbuiting te doorbreken en een rechtvaardige toekomst voor de bevolking van de DRC mogelijk te maken.

Zalige Boudewijn en de pikkedieven van Leuven

DOOR ANAÏS VANASSCHE
BEELD SARA SCHELSTRAETE

Op vrijdag 27 september kwam de paus op bezoek in België. De intrede van de goedheilig man gebeurde niet in Antwerpen, Brussel of Gent, maar in Leuven. Waarom, vraag je je misschien af? Daarvoor moeten we even in de geschiedenisboeken duiken.

SCHOOLSTRIJD 2.0

Dit academiejaar viert de KU Leuven haar zeshonderdste verjaardag en rector **Luc Sels** is erin geslaagd om de paus naar Leuven te doen af-

Sinds mensenheugenis (1425) is er een katholieke universiteit gevestigd in Leuven. Na een lange procedure gaf paus **Martinus V** in een mooie pauselijke bul zijn toestemming om een universiteit in de stad op te richten. In die periode moest je voor de oprichting van een universiteit namelijk toestemming verkrijgen van ofwel de keizer, ofwel de paus.

De Leuvense bakken van kennis werd in 1797 ontbonden tijdens de Eerste Fran-

se Republiek. De periode na de Franse Revolutie vormde voor alle universiteiten in de Zuidelijke Nederlanden geen vette jaren. Franse hoogleraren die na de val van **Napoleon** terug naar hun thuisland vluchtten, deden het proffenkorps aanzienlijk inkrimpen en sleurden sommige instellingen voor hoger onderwijs zelfs mee in de afgrond. Het resultaat was een gefragmenteerd hogeronderwijslandschap.

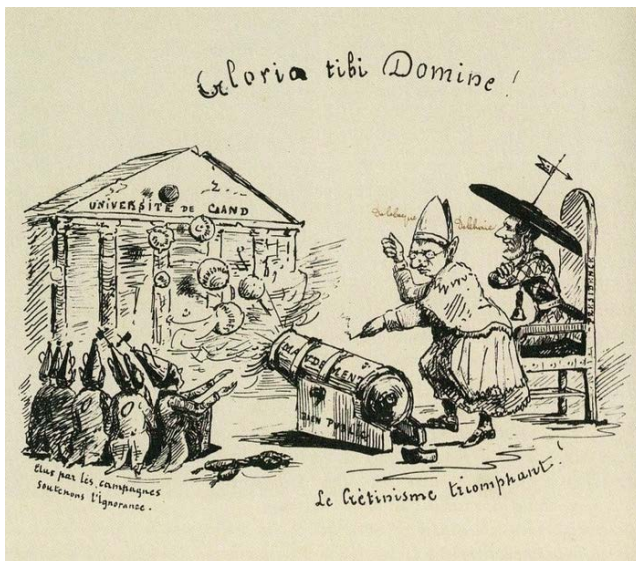
Een groot deel van de intellectuele elite van de Zuidelijke Nederlanden sprak dan ook in deze periode de wens uit om één universiteit op te richten in de regio. Meerdere universiteiten zouden te duur zijn en een ongezonde jaloezie tussen de steden veroorzaken. Bovendien waren er niet genoeg hoogleraren om meerdere universiteiten te bemannen. Deze argumenten hadden een stevig draagvlak, alleen was het probleem dat iedereen die universiteit het liefst in eigen stad opgetrokken zag worden. Dit vormde het startschot van een minder bekende schoolstrijd in onze geschiedenis, met heel wat bochten en zijsprongen.

“

**Het bezoek is niet
louter het resultaat
van het vooruitzicht
op verjaardagstaart en
Kidibul**

UNIVERSITEITJE PIK

De oud-proffen van de afgeschafte Leuvense universiteit gingen met wisselend succes aan het lobbyen. De nieuwe koning van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden,

zakken voor het verjaardagsfeestje. De 'K' in KU Leuven staat duidelijk nog steeds voor 'katholiek'. Dit bezoekje plannen is een monnikenwerk geweest, dat mede mogelijk is gemaakt door de Belgische bisschoppen en het koningshuis. Het bezoek is echter niet louter het resultaat van gelobby en het vooruitzicht op verjaardagstaart en Kidibul. Er zitten namelijk historische wortels vast aan het bezoek van de paus aan Leuven.

Willem I, was namelijk een protestant. In 1814 zochten de hoogleraren van Leuven steun bij een vriend in Rome die hun universiteit de afgelopen vier eeuwen had gesteund: de paus.

Op 6 oktober 1817 was het dan zover: de regering van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden stichtte niet één, niet twee, maar drie nieuwe universiteiten in Leuven, Gent en Luik. Het waren alle drie rijksuniversiteiten en dat is een deel van de reden waarom sommigen de universiteit in Leuven in de huidige vorm niet zien als een voortzetting van de universiteit die opgericht is in 1425.

In 1834 was er opnieuw sprake van een katholieke universiteit in België, maar dan wel gevestigd in Mechelen. De Belgische bisschoppen hadden hiervoor aan de mouw van de paus getrokken voor zijn toestemming. De Rijksuniversiteit van Leuven werd afgeschaft en na heel wat vijven en zessen en gelobby door het stadsbestuur van Leuven verhuisde de katholieke universiteit in Mechelen naar haar huidige thuishaven. Op 1 december 1835 was het een voldongen feit: *habemus Universitatem catholicam Lovaniensem!*

ZALIGE BOUDEWIJN?

Ook het koningshuis heeft zijn steentje bijgedragen om de paus te doen afzakken naar ons land. Tijdens dat bezoek bleek de paus een verrassing voor hen in petto te hebben. Tijdens de mis in het Boudewijnstadion kondigde paus

Franciscus aan dat hij de procedure wil opstarten om koning **Boudewijn** zalig te verklaren. De paus bracht een dag eerder een bezoekje aan het graf van de koning, waar hij sprak over de moed van Boudewijn om geen “dodelijke wet” te ondertekenen.

Hiermee verwijst hij naar de mini-koningskwestie. In 1990 weigerde koning Boudewijn wegens

krachtigd, op basis van een creatieve lezing van de Grondwet.

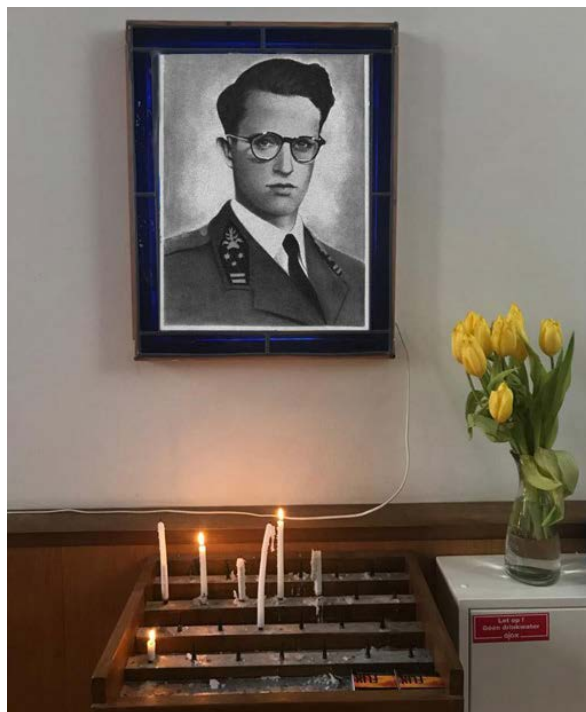
De producenten van noveenkaarsen kunnen nog niet meteen een nieuw figuur aan hun assortiment toevoegen. Tijdens de procedure tot zaligverklaring zal het Vaticaan namelijk op zoek moeten gaan naar een wonder. Je kunt enkel zalig worden verklaard als je een mirakel hebt verricht dat getuigen kunnen bevestigen. Staan er twee mirakels op je naam, dan kun je na je zaligverklaring zelfs heilig worden verklaard.

VERDORDE VIJGENBOMEN

Het is nog niet duidelijk wat het mirakel van Boudewijn is, maar de geschiedenisboeken geven ons alvast wat inspiratie. Een vijgenboom laten verdorren op commando, zwanger worden op zeer hoge leeftijd en broden vermenigvuldigen zijn een beetje passé.

Vandaag de dag neemt een mirakel andere vormen aan.

In 2022 werd **Titus Brandsma**, een Nederlandse priester, journalist en verzetsheld, heilig verklaard omdat een Amerikaanse pater in 2004 van kanker genas nadat hij tot Brandsma had gebeden. Twintig jaar eerder werd **Moeder Theresa** zalig verklaard nadat een vrouw door haar genas van een kwaadaardige tumor. Ze getuigde dat ze een foto van Moeder Theresa zag toen ze een kerk binnentapte, waarop er uit de ogen op de afbeelding lichtstralen flitsten. Ze werd duizelig en kroop in bed. Zes uur later was de tumor verdwenen.

“

De producenten van noveenkaarsen kunnen nog niet meteen een nieuw figuur aan hun assortiment toevoegen

gewetensbezwaren het wetsvoorstel dat abortus legaliseerde te bekrachtigen. Omdat hij het democratische proces niet wilde belemmeren, werd de wet zonder tussenkomst van de koning be-

Men zou de klachten laten vallen als hij zijn kritiek

De bezetting en haar nasleep

Net zoals de g***cide in Gaza, woedt het debat over de rol van onze universiteit erin voort. Koersveranderingen, geheimzinnigheid en een harde hand: dit was de aanpak van de universiteit sinds het begin van de bezetting.

HET 'ONMOGELIJKE'

In maart verklaarde **Rik Van de Walle** dat hij te allen tijde, "wat het advies van de commissie ook weze", hun advies zou opvolgen over de academische banden met Israël. Toen diezelfde commissie begin mei het advies uitsprak om met geen enkele Israëlische instantie nieuwe banden aan te gaan, bleek het vertrouwen in de commissie toch niet vast.

"Na een lang en constructief debat", aldus de rector, werd er na een tussenkomst door Van de Walle in de Raad van Bestuur besloten om het advies van de mensenrechtencommissie links te laten liggen. Dit hield het beleid in stand waarbij partner per partner werd nagegaan of er een kans op mensenrechtenschendingen is. "Een partner is niet verantwoordelijk voor het louter uitvoeren van een problematische wet", zo klonk het.

Israëlische universiteiten zijn sterk verbonden aan het zionistisch project. De banden met het leger en wapenfabrikanten zijn institutioneel, en de Israëlische academie speelde een enorme rol in het aantrekken van *settlers* naar strategische locaties zoals de Naqab/Negev en Oost-Jeruzalem. Tijdens een gesprek met de bezetters benadrukte de rector ook dat

“

"Het was makkelijker om met de premier te spreken dan met de rector zelf" - Siska, woordvoerder bezetting

het goed is dat het advies van de mensenrechtencommissie niet bindend is en dat de Raad van Bestuur daarover moet kunnen discussiëren.

Tijdens de eerste nacht van de bezetting stuurde de rector om 23u49 een mail om dat beleid te verdedigen. In diezelfde mail beschreef de rector de situatie als

een "reactie op de terreur van Hamas". Die reactie is volgens de rector "disproportioneel en gaat gepaard met grootschalige mensenrechtenschendingen". Dit conflict wordt echter meestal bekeken vanuit een grotere historische context, zeggen experts. Niet 7 oktober 2024, maar wel de Nakba in 1948 of de Balfourverklaring in 1917 worden hierbij vaak aangeduid als de start van het conflict.

Toen de bezetting een maand aan de gang was, beloofde de rector in zijn tweede gesprek met de bezetters dat de mensenrechtencommissie alle banden opnieuw ging evalueren. Dit gesprek kwam er na de grootschalige actie in het rectoraat. In het advies dat de mensenrechtencommissie in de nacht van 30 op 31 mei uitsprak, pleitte ze om alle institutionele samenwerkingen met Israëlische universiteiten stop te zetten, gezien de context van onweerlegbare oorlogsmisdaden en grootschalige mensenrechtenschendingen. De eisen inwilligen was aanvankelijk onmogelijk, maar na de finale beslissing van de mensenrechtencommissie was de UGent opeens een voortrekker.

HET BLIJFT VAAG

Tim Joosen, ACOD-vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur, vertelde dat hij pogingen tot repres-

tegen de rector en steun voor de bezetting introk

DOOR JOPPE FRANS, EMILIE DE WINNE, TAILAH BAERT, YARA MOUSSA, LUNE SCHOLLAERT, LOTTE BAUWERAERTS, JEF TIMMERMANS & JASPER MOUTON // BEELD: JEROEN DESIMPEL

sie heeft ervaren omwille van zijn steun voor de bezetting. Er werden klachten tegen hem ingediend zonder dat hij de mogelijkheid kreeg om te reageren. Joosen laat ons weten dat hem een ruil werd voorgesteld: men zou de klachten laten vallen als hij zijn kritiek tegen de rector en steun voor de bezetting introk. Er werd hem ook aangeraden om gewoonweg uit de Raad te stappen. Hoewel Joosen hier

niet van terugdeinst, is hij bang voor het effect op anderen. "Men zoekt mensen individueel. En mensen krijgen op dat vlak schrik om hun nek nog uit te steken", aldus Joosen.

Ook de bezetters hekelen het gebrek aan transparantie. Zo verklaart **Siska**, een van de woordvoerders van de bezetting, lid van **End Fossil**: "Het was makkelijker om met de premier

“ Bepaalde activisten riskeren een dwangsom van €250

te spreken dan de rector zelf.” Dit sentiment wordt gedeeld door **Gent Students for Palestine**: “Met iedere nieuwe ontwikkeling binnen de bezetting, communiceerde de rector met de pers in plaats van met ons.”

De ‘open dialoog’-houding van de rector is er volgens Siska enkel gekomen wegens de druk die op hem werd gelegd vanuit de beweging en de media. Tegelijk veroordeelt ze de indruk dat de beslissing om de Israëlische banden te verbreken een persoonlijk beslissing zou zijn, terwijl de druk van de beweging, het uiteindelijke oordeel van de mensenrechtencommissie en de Stad Gent erbuiten worden gelaten.

EN TOEN WAS HET GENOEG

Voor het incident aan het rectoraat was de rector één keer uitdrukkelijk defensief, toen hij zei dat “beweringen die inhouden dat de UGent mee betrokken is bij mensenrechtenschendingen” ongegrond zijn. Op 17 mei, na de actie aan het rectoraat,

sloeg de toon om. “Ernstig vandalisme en materiële schade” waren toegediend. De rector sprak steun uit voor mensen die fysiek of mentaal hadden geleden en sloot zijn mail af met een bezorgde groet.

“

Er werd gewag gemaakt van “mannen met baarden die de studenten instructies gaven”

In een gesprek met studenten werd duidelijk dat de rector vond dat de security gerechtvaardigd was in de keuze om de politie te contacteren voor het hardhandig verwijderen van de studenten uit het rectoraat. Daarnaast legde hij de nadruk op het belang van regels bij het protesteren in een liberale democratie.

Het was duidelijk dat de protesterende studenten hier heel anders naar keken. “Zolang er een koloniale bezetting en een genocide aan de gang zijn, is protest mogelijk, gerechtvaardigd en noodzakelijk”, aldus Gent Students for Palestine. Aanvankelijk beaamde de rector de helft van de tijd zijn bezorgdheid over Gaza. Na het incident aan het rectoraat werd de g***cide nog maar twee keer vermeld. Eén keer als mensenrechtenschendingen, één keer als “wat er in Gaza gebeurt”.

Op 4 juni was het geduld volledig op. Bemiddelen werd na de opstap van **Benhaddou** “niet langer zinvol en zelfs onmogelijk” verklaard. In dezelfde mail werd aangekondigd dat examens niet meer in het UFO konden doorgaan, door vandalisme, geweld en overlast. “De toegankelijkheid van het UFO werd nochtans altijd in acht genomen toen mensen acties planden”, klinkt het daarover bij de bezetters.

MANNEN MET BAARDEN

Begin juni werd door de universiteit een eenzijdig verzoekschrift ingediend bij de rechtbank. De eerste rechtbank besliste dat het UFO niet ontruimd moest worden. De rechter in graad van beroep oordeelde anders. Het arrest van het hof van beroep waarschuwde onder andere voor seksueel grensoverschrijdend gedrag en diefstal. Ook werd er gewag gemaakt van “mannen met baarden die de studenten instructies gaven”. Veel bezetters protesteerden anoniem. De activisten die bij naam gekend zijn, riskeren een dwangsom van 250 euro als ze in de toekomst opnieuw gebouwen van de UGent bezetten.

Siska benadrukt dat het geval van seksueel overschrijdend gedrag is veroorzaakt door een individu dat niet bij de bezetting betrokken was, maar is binnengedrongen: “Van zodra de organisaties achter de bezetting op de hoogte waren, is hier tijdig en correct op ingegaan in samenwerking met de security.”

Sinds het artikel van Veto gepubliceerd werd, is er nog geen contact geweest tussen de demonstranten en de UGent. “Maar ze zijn nog niet van ons af”, aldus Siska. Over verdere acties kon zij nog niets vertellen.

In dit artikel refereren we aan de inval van Gaza met ‘g***cide’. ‘Genocide’ is een juridische term. In afwachting van een uitspraak van het Internationaal Gerechtshof in de zaak die momenteel loopt, springen we dan ook zorgvuldig om met de woordkeuze.

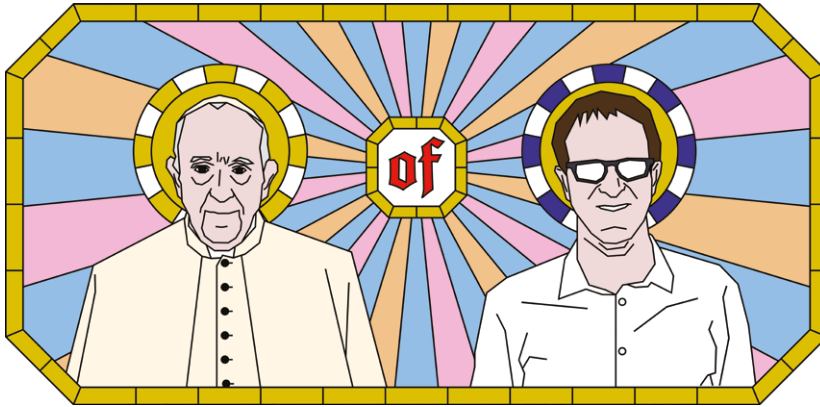
Wel wijzen de tussentijdse vonnissen uit dat er een groot risico bestaat op genocide in Gaza en roept het ICJ Israël op tot een staakt-het-vuren. Datzelfde Hof oordeelde eerder al dat Israël zich schuldig maakt aan apartheid en onwettige bezetting van Palestijnse gebieden.

Binnen dat kader werd gezocht naar een gepaste oplossing. Het kan nog jaren duren tot er een definitieve uitspraak van het ICJ komt, maar in deze kwestie vinden veel redacteurs dat ze geen jaren kunnen wachten om onvoorstelbaar onrecht te benoemen. Daarom werd beslist het gebruik van ‘g***cide’ toe te laten in *Schamper*. De schrijfwijze dient om aan te geven dat het ICJ nog geen definitieve beslissing heeft gemaakt. De uiteindelijke keuze voor het woord ligt bij de auteur.

SPELLETJESPAGINA

DOOR ANAÏS VANASSCHE

We spelen een spel vanavond! Werd deze quote uitgesproken door de primus van de katholieke kerk of de primus van de UGent?

Vragen:

1. "Volgende keer ben jij misschien het slachtoffer van mijn macht."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

2. "Het gebeurt vaak dat ik 's nachts wakker word en begin na te denken over serieuze problemen. Dan maak ik de beslissing om de volgende morgen te gaan praten met de rector/paus. Eens ik volledig wakker ben, besef ik dat ik zelf de rector/paus ben!"

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

3. "AIDS is een tragedie die niet overkomen kan worden door de verspreiding van condooms; dat maakt het zelfs nog erger."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

4. "Iedereen kan paus/rector worden, kijk naar mij!"

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

5. "Als iemand mij had gezegd dat ik op een dag rector/paus ging worden, dan had ik beter gestudeerd."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

6. "Ik noem mezelf een intellectueel."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

7. "Het is mijn wens dat studenten/gelovigen zich vervreemd voelen van hun eigen cultuur."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

8. "Adoptie door homopkoppels is een vorm van discriminatie tegen kinderen."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

9. "Ik kan de klus niet meer klaren in drie minuten, eerder twintig."

- A) Rik Van de Walle
- B) Een paus

Oplossingen:

1. Rik Van de Walle	5. Johannes Paulus I
2. Johannes XXIII	6. Rik Van de Walle
3. Franciscus	7. Rik Van de Walle
4. Johannes XIII	8. Franciscus
9. Rik Van de Walle	

Schamper Against Humanity

Ik ging onlangs
naar de Overpoort
en ik zag _____.

Sindsdien ben ik
nooit meer
teruggekeerd.

Schamper

BREAKING NEWS
UGent beslist dat
er een verplicht
vak _____

komt.

Schamper

Comac protesteert
vandaag tegen
_____.

Schamper

Het wordt drin-
gend tijd dat de
UGent _____

afschafft.

Schamper

In de codex staat
een nieuw
cantuslied
genaamd _____.

Schamper

De beste
oplossing voor de
academische
banden met Israël
is _____.

Schamper

Om mij tijdens de
blok te
ontspannen hou
ik mij graag bezig
met _____.

Schamper

Onze rector staat
vooral bekend om
_____.
En daarom sta ik
100% achter hem!

Schamper

**Grens-
overschrijdend
gedrag.**

**Zeer luide seks in
de toiletten van
het UFO.**

Rechtenstudenten.

**Een mental
breakdown zo
heftig dat zelfs
God overweegt
om je uit je lijden
te verlossen.**

NC&Mper

NC&Mper

NC&Mper

NC&Mper

Rik Van de Walle.

**Drugs maken in
de labo's van de
Sterre.**

**Proffen die
weigeren om
lesopnames te
maken.**

**Foute
samenlevingen
op StuDocu
plaatsen.**

NC&Mper

NC&Mper

NC&Mper

NC&Mper

Dierenproeven aan de UGent

DOOR LEONE MATTHEUS, LUNE SCHOLLAERT & YANA ROSÉ
BEELD: BAVO BOBELIJN

Onderzoekers in Europa gebruiken jaarlijks 22 miljoen dieren voor wetenschappelijke experimenten. Vaak is dit van cruciaal belang voor de ontwikkeling van nieuwe medicijnen. Welke regels moet de UGent hierbij in acht nemen en waar liggen de ethische grenzen?

HET 3V-PRINCIPE

De UGent erkent dat dierenproeven soms noodzakelijk zijn om vooruitgang te boeken in domeinen zoals geneeskunde en biologie. Ze zijn echter enkel aan de orde wanneer er geen alternatieven beschikbaar zijn. De universiteit volgt daarbij het zogenaamde 3V-principe: Veranging, Vermindering, en Verfijning. Dit principe stelt dat dierproeven waar mogelijk moeten worden vervangen door alternatieven, het aantal proefdieren moet dalen, en dat de uitvoering van de proeven zo verfijnd mogelijk moet zijn om het lijden van de dieren te minimaliseren.

De UGent werkt met Ethische Commissies Dierenwelzijn (ECD's) die alle onderzoeksvoorstellen met dierproeven evalueren. Deze commissies beoordelen of de proeven voldoen aan de wettelijke vereisten en of het gebruik van dieren noodzakelijk is. Daarnaast moeten de onderzoekers die bij de UGent werken een verplichte opleiding volgen om hun kennis over dierenwelzijn te waarborgen. Een leuk wist-je-datje is dat sommige proefdieren dagelijks tien minuten knuffels krijgen om hun stressniveau te verlagen.

Volgens de universiteit zijn de proeven soms onmisbaar voor de veiligheid van nieuwe behandelingen bij mensen. Dit geldt onder meer voor de ontwikkeling van vaccins, kankertherapieën, en onderzoek naar zeldzame ziekten. Ondanks de inzet op proefdiervrije alternatieven, zoals in-vitrometho-

“

Sommige proefdieren krijgen dagelijks tien minuten knuffels om hun stressniveau te verlagen

den en computermodellen, is de technologie volgens de universiteit op bepaalde gebieden nog niet geavanceerd genoeg om dieren volledig te vervangen.

TRANSGENDERMUIZEN

Het onderzoek van prof. dr. **Dubois** is een mooi voorbeeld van waarom we nog niet volledig afscheid kunnen nemen van proefdieren in de academische wereld. De onderzoeksgroep BaTE bestudeert de langetermijneffecten van een gendertransitie aan de hand van muismodellen. Steeds meer kinderen starten een traject op met genderbevestigende therapie, waarbij de ene soort geslachtshormonen onderdrukt wordt en een aantal jaren later de andere geslachtshormonen toegevoegd worden. Deze hormonen hebben echter impact op verschillende delen van het lichaam, niet enkel op de geslachtsorganen. En

het zijn net de brede waaier aan langetermijneffecten op het hele lichaam die nog onvoldoende gekend zijn. Door op de muizen hormonale manipulaties uit te voeren die de behandeling nabootsen, kunnen onderzoekers bestuderen welke invloed dit heeft op het latere leven.

Is er geen alternatieve manier om dit te onderzoeken? Neen. Muizen zijn voorlopig nog cruciaal om dit soort studies op te zetten. Ener-

zijds kan zo'n onderzoek niet 'in vitro' gebeuren, omdat het lichaam als systeem bestudeerd wordt. Anderzijds zijn deze muisproeven een essentiële aanvulling op studies bij menselijke proefpersonen. Het leven van een muis is een pak korter dan dat van een mens, waardoor we bij het onderzoek op muizen veel minder lang moeten wachten op de langetermijneffecten. Bovendien laten proefdieren toe om mechanistische en moleculaire inzichten te verkrijgen die nodig zijn om de huidige behandelingsstrategieën te verbeteren.

Na afloop van een experiment

“

België plaatst zich in de top 5 EU-lidstaten voor ernstig dierenleed

worden de meeste proefdieren ge-euthanaseerd, op een manier die voldoet aan Europese richtlijnen. In sommige gevallen kunnen onderzoekers de dieren opnieuw inzetten voor andere experimenten. Het hergebruik van dieren is aan strikte voorwaarden onderworpen, waarbij de proefleider de nodige waarborgen voor het welzijn van de dieren moet aantonen. Dit omvat onder meer het benoemen van verantwoordelijken, het gebruik van scorelijsten en pijnbestrijding. Voor grotere dieren bestaat soms de mogelijkheid tot adoptie of opvang in speciale centra.

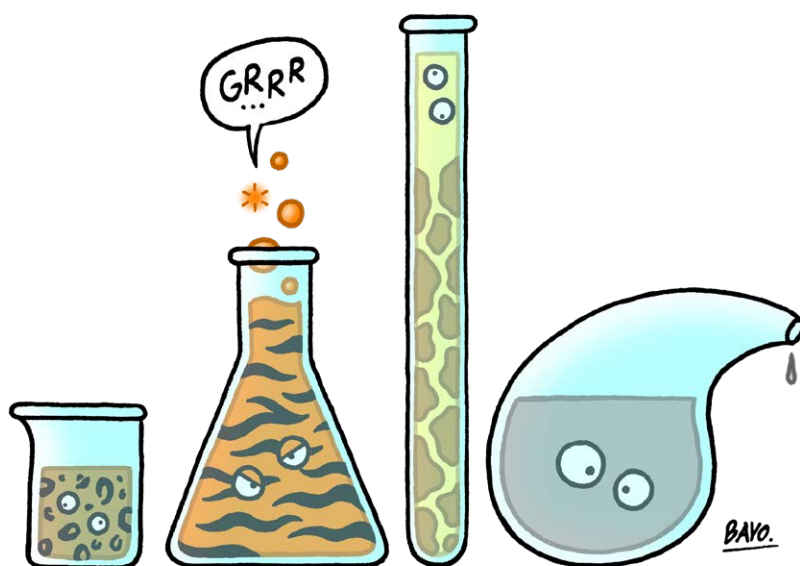
WERK AAN DE WINKEL

Hoewel de UGent transparant is over de manier waarop ze dierenproeven inzet, is er op nationaal niveau wel degelijk nog werk aan de winkel. Het gebruik van dieren in wetenschappelijk onderzoek is in ons land licht gedaald, maar in de EU plaatst België zich nog steeds in de top 5 van de lidstaten met het hoogste aantal dierenproeven die ernstig leed veroorzaken.

Ook dierenrechtenorganisatie **GAIA** toont zich algemeen kritisch ten opzichte van dierenproeven in een wetenschappelijke setting. Volgens de organisatie laten onderzoeksinstituten mogelijke alternatieven nog te vaak links liggen. “Een Europees rapport over proefdiervrije antilichamen beveelt bijvoorbeeld aan dat ‘dieren niet langer gebruikt zouden moeten worden voor de ontwikkeling en productie van antilichamen’. In 2021 en 2022 werden in België echter in totaal 251 dieren gebruikt

voor de productie van antilichamen, ondanks de beschikbaarheid van alternatieve technologieën”, aldus de organisatie.

Verder schuift GAIA ons een recent rapport van Technopolis Group (een adviesbureau) voor, dat de werking van de ECD's evalueert. Hoewel de auteurs van het rapport algemeen een positieve indruk hebben, wijzen ze toch op enkele aandachtspunten. Zo waren er in 2021 nog geen objectieve criteria om de competentie van leden te evalueren en bleek het voor sommige ECD's lastig om bij een grote toevloed aan projectaanvragen het volledige spectrum aan 3V-alternatieven te voorzien. “De snelle ontwikkeling van proefdiervrij onderzoek en de beperkte toegankelijkheid van relevante kennis bemoeilijken deze taak”, voegt de dierenrechtenorganisatie daar nog aan toe.

BEESTEN MET BIJZONDERE BANEN

HOGERE WERKZEKERHEID DAN DE GEMIDDELDE BLANDIJNSTUDENT

DOOR ROBIN CHAN & PIETER BEIRENS
BEELD: SARA SCHELSTRAETE

Van waakhonden tot spionerende katten. Over postduiven en duifgeleide projectielen naar koetspaarden en empathische pony's. De mens zet veel dieren aan het werk om het leven te vergemakkelijken. Velen ken je al, van anderen heb je misschien nog nooit gehoord.

Dieren vergemakkelijken ons werk al sinds het begin der tijden. We zetten ze in voor de wetenschap, transport, entertainment, oorlog en zoveel meer. Sommige dieren hebben wel heel merkwaardige banen. Wie zijn deze arbeidende *animalia*?

PARELTJES VAN BEESTEN

De oester is een producent van parels, maar voor de inwoners van Warschau zijn gelijkaardige weekdieren ook echte pareltjes. In de Poolse hoofdstad zorgen mosselen namelijk voor proper drinkwater. Weekdieren zijn in het algemeen uiterst gevoelig voor de kwaliteit van het water waarin ze zich bevinden. In vervuild water sluiten ze zichzelf instinctief. Door een sensor op het dier te zetten, krijg je dus een idee van hoe vuil het water is. Ze zijn uiteraard niet de enige test voor waterkwaliteit, maar de fijnproevers zijn wel een belangrijke controledienst.

DUIFAANVAL

Vandaag leven we in een tijdperk van 'slimme' oorlogvoering vol zelfsturende munities die de conventie van Genève eerder een suggestie doen lijken. Hoewel zelfsturing nog niet bestond tijdens de Tweede Wereldoorlog, werd er wel geëxperimenteerd met dieren als stuursysteem. Zo trainde de Sovjet-Unie bijvoorbeeld honden om met mijnen onder Duitse tanks te lopen.

De VS hebben dan weer duiven getraind om naar een zwart puntje op een wit scherm te pikken. De bedoeling was dat de vogels in een zweefbom op zo'n scherm het traject van de bom konden volgen en op vijandige schepen zouden pikken. Een sensor zou via dat gepik het projectiel in de richting van de vijand sturen. Gelukkig voor de duiven werd het project nooit ingezet,

“

Een strijdros geraakt moeilijk door de deur van de supermarkt

omdat het onpraktisch was. Over onpraktisch gesproken: in het midden van de Koude Oorlog heeft de CIA een kat proberen te trainen om de Sovjetambassade af te luisteren. Het dier kreeg zelfs afluisterapparatuur geïmplanteerd. Volgens de legende werd de kat bij haar eerste missie echter overreden door

een auto. Andere bronnen zeggen dan weer dat het experiment op niets uitdraaide omdat katten nu eenmaal moeilijk te beheersen zijn.

PAARDENPSYCHOLOGEN

Aan de UGent moet de gemiddelde student lang wachten op een studentenpsycholoog. Dan moet een mens maar andere middelen zoeken. Zo bestaan er bijvoorbeeld therapiepaarden. Ze worden zowel ingezet voor fysieke therapie als psychiatrische hulp. Patiënten kunnen over hun gevoelens praten wanneer ze het paard verzorgen. De dieren worden af en toe ook gebruikt als blindengeleidedier. Dat gaat uiteraard over pony's, aangezien een strijdros moeilijk door de deur van de supermarkt geraakt.

De tijd dat we honden en apen de ruimte inzonden of te paard naar het slagveld gingen, is al lang voorbij. Sommige dieren, zoals de postduif en het koetspaard, zijn door technologische innovatie werkloos verklaard. Andere dierenjobs, zoals circusedieren, werden als onethisch gezien en aan banden gelegd. Net zoals bij het doden en eten van dieren, trekken dierenactivisten ook het gebruik van dieren als werktuigen in twijfel. Misschien stevenen we dan ook af op een toekomst waarin het dierenrijk een heleboel jobs armer is.

85% van bedreigde diersoorten in gevaar door verlies leefgebied

DOOR LEONE MATTHEUS // BEELD: JOPPE FRANS

Stel je even voor dat je, samen met je familie, plots je eigen huis moet verlaten en honderden kilometers moet rondzwerven zonder een duidelijk eindpunt. Je verlaat alles wat je kent en moet onderweg zoeken naar voedsel en water om te overleven.

NIEUWE TREKTOCHTEN

Het klinkt misschien als iets dat ver van ons bed staat, toch? Voor veel diersoorten (en helaas ook voor mensen) is dit de harde waarheid geworden. Neem bijvoorbeeld de olifantenfamilie die drie jaar geleden door China trok, op zoek naar een nieuw thuis omdat hun oorspronkelijke leefgebied onleefbaar was geworden. Deze indrukwekkende tocht staat niet op zichzelf; net als de olifanten moeten tal van diersoorten steeds grotere afstanden afleggen om te overleven. Trekvogels krijgen het steeds moeilijker met hun routes, ijsberen dwalen verder om voedsel te vinden en zelfs zeeschildpadden worden gedwongen hun vertrouwde paden te verlaten. Klimaatverandering dwingt dieren wereldwijd tot ongelofelijke aanpassingen. Welke invloed heeft

de opwarming van de aarde op de trektochten van deze dieren en hoe zal dit gegeven zich in de toekomst verder ontwikkelen?

DUBBELE DREIGING

Het verlies van leefgebied vormt een van de grootste bedreigingen voor maar liefst 85% van de be-

dreigde diersoorten (check de cijfers op de website van WWF maar eens). Zowel menselijke activiteit als klimaatverandering spelen hierbij een belangrijke rol. Ontbossing, de aanleg van wegen en dammen, en de expansie van landbouw hebben een bijzonder negatief effect op de natuurlijke wereld, waardoor het leefgebied van heel veel dieren wordt verstoord of gewoonweg

smelten en kleurrijke koraalriffen verdwijnen. Voor dieren betekent dit dat ze hun geliefde omgeving moeten achterlaten en zich over grote afstanden moeten verplaatsen, op zoek naar voedsel, water en een veilige plek om te leven. De druk van deze dubbele dreiging – de menselijke invloed en de veranderende klimaatomstandigheden – dwingt hen tot lange, onzekere

tochten, met als enige doel hun overleving.

Het beeld van dieren die hun leefgebied verlaten en gedwongen zijn om doelloos rond te zwerven, is niet alleen hartverscheurend, maar ook een krachtige herinnering aan de verregaande gevolgen van onze eigen menselijke handelingen. Dieren worden steeds verder van huis gedreven, een groeiende zorg

die niet verder te negeren valt. De bescherming van leefgebieden en de strijd tegen klimaatverandering zijn niet alleen essentieel voor het voortbestaan van deze soorten, maar ook voor het behoud van de biodiversiteit waar wij zelf afhankelijk van zijn.

vernietigd. Hierdoor wordt het voor veel soorten steeds moeilijker om te overleven in hun vertrouwde omgeving. Tegelijkertijd zorgt klimaatverandering – opnieuw veroorzaakt door de mens, hoe kan het ook anders? – ervoor dat complete ecosystemen verschuiven: bossen verdrogen, ijskappen

"De positie van de hond en de kat binnen het

De UGent heeft één van de beste faculteiten diergeneeskunde van heel de wereld. Aan deze faculteit is ook een dierenkliniek gekoppeld. Professor Dominique Paepe is hoofd van de hospitalisatieafdeling in de dierenkliniek en vertelt over dit bijzondere stukje UGent.

Welke dieren zijn welkom in jullie dierenkliniek?

"De afdeling waar ik actief ben, 'kleine huisdieren', is ingericht om honden en katten te behandelen. Daarnaast hebben we nog een

logie, dermatologie, anesthesie en beeldvorming. De organisatie van de kliniek is vergelijkbaarder met een ziekenhuis dan met een reguliere dierenarts, die dikwijls alles door elkaar gaat doen. We hebben ook een spoeddienst."

Waarin verschilt diergeneeskunde van geneeskunde voor mensen?

"Er zijn veel gelijkenissen, maar in de diergeneeskunde is er nog steeds minder mogelijk. Vooral op vlak van kleine huisdieren doen we al veel van de behandelingen die ook bij mensen gedaan worden. We doen bijvoorbeeld endoscopieën, steken pacemakers en cor-

rigeren aangeboren hartaandoeningen. Hoeveel we kunnen doen hangt spijtig genoeg ook af van wat het baasje kan betalen. Er zijn een aantal behandelingen die soms gewoon te duur zijn. Bij mensen betaalt de ziekteverzekering een groot deel van de behandeling, maar bij dieren is dat niet zo."

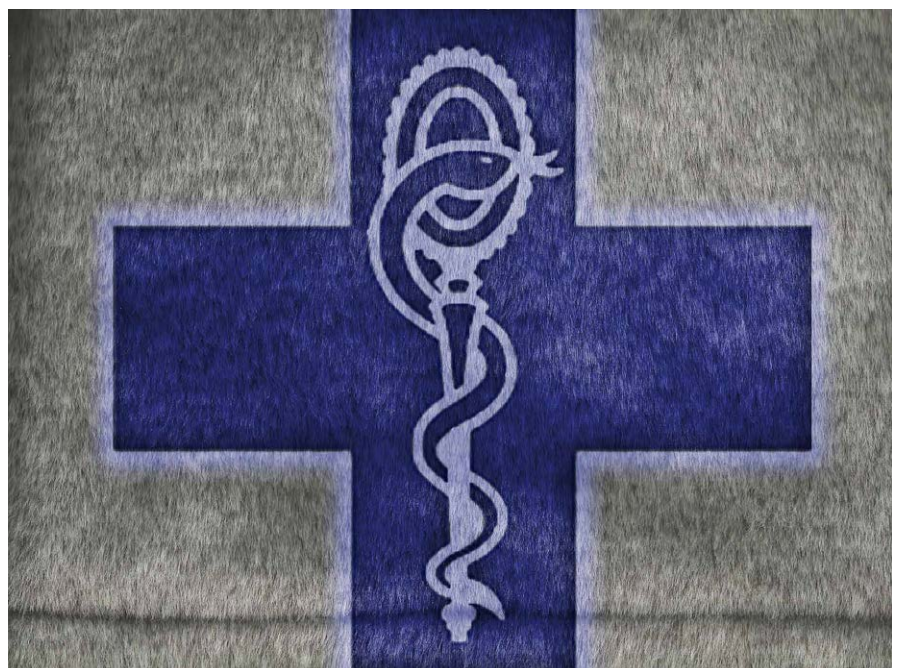
"Omdat de positie van de hond en kat binnen het gezin voor veel mensen vergelijkbaar is met die van een kind, willen ze daar dan ook heel ver voor gaan. Chemotherapie wordt bijvoorbeeld steeds vaker overwogen wanneer we bij een dier kanker ontdekken."

“
“Hoeveel we kunnen
doen hangt spijtig
genoeg ook af van wat
het baasje kan betalen”

afzonderlijke afdeling 'bijzondere dieren' die zich focust op kleine knaagdieren en konijnen. Die passeren soms ook eens bij onze afdeling in verband met onderzoek."

Hoe is de werking van de dierenkliniek georganiseerd?

"We zijn een doorverwijskliniek. We vangen vooral honden en katten op waarvan de dierenarts niet weet wat er aan de hand is of niet over de mogelijkheden beschikt om verder onderzoek te doen. In dat geval kan het dier hier terecht om door een specialist te worden geholpen. We hebben binnen onze kliniek specialisten binnen disciplines als cardiologie, neuro-

gezin is vergelijkbaar met die van een kind”

DOOR ANAÏS VANASSCHE, EMILIE DE WINNE & LUNE SCHOLLAERT
// BEELD: SARA SCHELSTRAETE

Kan iedereen zomaar terecht in de dierenkliniek?

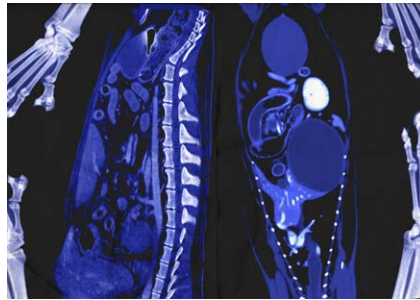
“In principe kan iedereen hier terecht, maar omdat we werken met specialisten gaat dit gepaard met duurdere consultatieprijzen dan bij de gemiddelde dierenarts. Daarnaast hebben we ook een drukke agenda, waardoor we vaak patiënten naar hun eigen dierenarts moeten doorverwijzen als het gaat om een eenvoudiger probleem. Iedereen is welkom, als er plaats is binnen onze planning. Wel heeft de grote meerderheid van de mensen een eigen, vaste dierenarts voor routinematige zaken, maar komen ze bij ons terecht als er iets speciaals aan de hand is. Wanneer er opvolging nodig is, gaan mensen vaak naar die eigen dierenarts, omdat die persoon dichterbij staat. Maar we hebben ook eigenaars die voor alles naar hier komen.”

Wat is het onderscheid tussen deze dierenkliniek en andere dierenklinieken?

“Klinieken met een expertise in kleine huisdieren worden steeds gespecialiseerder en meer uitgesplitst, maar vandaag is het nog steeds een zeldzaamheid. Daarnaast combineren we onze kliniekactiviteiten met onderwijs. Dat betekent dat studenten ook de kans moeten krijgen om met de eigenaars te spreken en om lichamelijke onderzoeken uit te voeren. Hierdoor duren consultaties in onze kliniek gemiddeld langer dan in een privékliniek, maar deze

combinatie maakt ons net interessant. Tijdens consultaties kunnen we klinisch werk combineren met de opleiding van nieuwe dierenartsen.”

“
**“Ik haal het meeste
voldoening uit
uitdagende patiënten”**

“Onze werking is voordelig, omdat we voor bijna alle disciplines hooggeschoolde mensen met verschillende expertises hebben die onderling samenwerken. Het klinische werk kan soms gecombineerd worden met onderzoek als er toestemming is van de eigenaar. Veel van deze aspecten vind je niet terug in de meeste dierenklinieken.”

Zou je misschien iets kunnen vertellen over het onderzoek dat momenteel bij jullie loopt?

“Binnen de vakgroep kleine huisdieren zijn we momenteel met ongeveer honderd personeelsleden.

We voeren vooral onderzoek rond gezondheidsscreening, nieronderzoek en hormonale ziektes. We hebben ook een onderzoek lopen naar antibioticumgebruik bij kleine huisdieren. Dat is een belangrijk thema binnen zowel de geneeskunde als diergeneeskunde. Wat chirurgisch onderzoek betreft, zijn we bezig met projecten rond oncologie, die nagaan hoe we tumoren vroeger kunnen opsporen en hoe beter op zoek te gaan naar uitzaaiingen.”

“De meeste mensen die bij ons onderzoek doen, houden zich vooral bezig met klinisch onderzoek en minder met fundamenteel onderzoek. Bij klinisch onderzoek vertrek je echt vanuit de patiënt. Er zijn uitzonderingen, maar meestal werken we met dieren binnen de kliniek. Bij hen nemen we dan bijvoorbeeld een extra bloedstaal af. Zo zijn we in staat om meer informatie te verzamelen.”

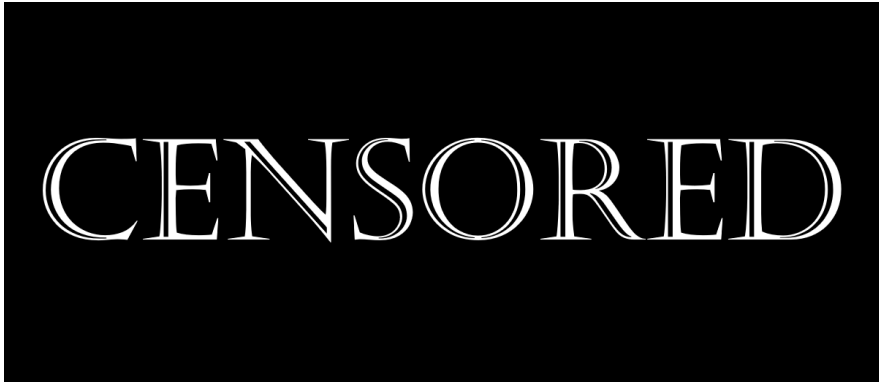
Wat is het meest bijzondere dat u al in uw tijd bij de dierenkliniek hebt meegemaakt?

“Ik heb niet echt één voorbeeld. Ik haal vooral voldoening uit de uitdagende patiënten. Dat zijn de dieren waar je jezelf eerst niet veel raad mee weet, waarop de puzzelstukjes uiteindelijk volledig in elkaar vallen. Dan gaat iedereen – inclusief het dier – met een tevreden gevoel naar buiten.”

Maar wanneer de daad gedaan is, exploderen je genitaliën plots

DOOR JOPPE FRANS

Als er één iets is wat het hele dierenrijk samenbrengt, is het wel voortplantingsdrang. Toch hebben sommige dieren daar een wel heel bijzondere aanpak voor.

CENSORED

EXPLODERENDE TEELBALLEN

Stel, je leeft in een communistische samenleving die enkel uit mannen bestaat, op één sterke, vrouwelijke leider na. Op een dag komt de lokale **KGB** aan je deur kloppen. Je krijgt de taak om de vrouwelijke leider zwanger te maken. Aangezien al je collega's ook mannen zijn en de concurrentie dus groot is, voel je je vereerd. Je neemt een douche en gaat op weg naar je exclusieve date, helemaal klaar om je biologische taak uit te voeren. Maar wanneer de daad gedaan is, exploderen je genitaliën plots. Terwijl je doodbloedt en het licht langzaam dooft, koester je wel nog de geruststellende gedachte dat je tenminste niet als maagd sterft. Dit klinkt misschien absurd, maar dit is exact hoe honingbijen paren.

SPERMASCHRAPER

Mannetjeslibellen hebben duidelijk een extra software-update gekregen van God. Zij hebben niet één, maar twee paar genitaliën. Ze

kregen er naast het standaardmodel een extra gadget bij: de 'spermaschraper'.

Voordat de mannetjeslibel paart, schraapt hij eerst met zijn penis het sperma van de voorgaande bedpartners van het vrouwtje weg. Pas daarna brengt hij zijn eigen sperma in.

ZWAARDVECHTEN

Stel je voor: je bent een platworm en je leeft in een samenleving waar iedereen zowel vrouwelijke als mannelijke geslachtsorganen heeft. Plots zie je de mooiste potentiële partner van je leven. De meesten zullen waarschijnlijk een babbeltje proberen te slaan of gewoon van ver observeren.

Platwormen houden zich echter niet aan zulke saaie flirtmethoden. Beide platwormen halen hun penis naar boven en beginnen te zwaardvechten. De platworm die het gevecht verliest, moet het

sperma van de andere absorberen. Vooraleer je als lezer speciale ideeën krijgt: vraag altijd eerst toestemming voor je spontaan een zwaardgevecht probeert te starten met je aulacrush.

TEELBALTRANSPLANTATIE

Diepzeehengelvissen hebben een berucht seksleven. Wanneer hengelvismannetjes een interessante partner tegenkomen, bijten ze zich aan haar vast. Dat is een hele klus, want vrouwtjes zijn vaak tien keer groter dan mannetjes. Langzamerhand versmelt het lichaam van het mannetje met dat van het

“

**Beide platwormen
halen hun penis naar
boven en beginnen te
zwaardvechten**

vrouwtje, tot alleen nog maar zijn teelballen overblijven. Het vrouwtje kan deze voorraad sperma dan gebruiken om haar eitjes mee te bevruchten.

IEDEREEN POEPT OP ZIJN MANIER

Dieren paren dus op zeer uiteenlopende manieren. Het is niet altijd een 'simpel' verhaal van penetratie. Bij sommige dieren, zoals bij platwormen, is het zelfs moeilijk om een onderscheid te maken tussen het vrouwtje en het mannetje.

GETEST & GOEDGEKEURD:

HUISDIEREN OP KOT

Huisdieren zijn een fijne toevoeging aan elk huishouden. Maar welke huisdieren zijn ideaal voor op kot?

Carthaagse oorlogsolifant

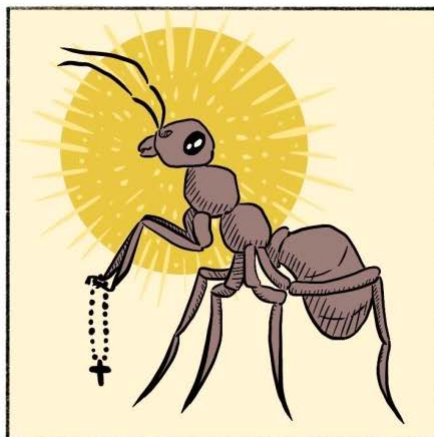
Carthago delenda est, woorden die je misschien diep kwetsen. Dat Carthago intussen vernield is, daar kan je niets aan doen. Maar door een olifant te trainen als oorlogsmachine kan je wat van de cultuur van het land redden. De olifant hoeft niet enkel dienst te doen als cultureel aandenken. Proffen zullen huiveren bij de aanblik van deze muur aan spier en slag tand waarop je de examenzaal binnen komt rijden en zullen je onmiddellijk cum laude laten slagen. Als je het beu bent dat je kotgenoten hun fiets op onhandige plaatsen plaatsen, kan je nieuwe viervoeter hun inferieure stalen ros vertrappelen. Maar niet enkel het intimidatiepotentieel en de fysieke kracht van het beest zullen nuttig blijken. Met zijn slurf zal het beest warme zomerdagen kunnen verkoelen met heerlijke neveldouches. Als je nog niet overtuigd bent van dit huisdier, kan ik je nog een laatste wijsheid meegeven: als olifanten de Alpen konden oversteken, zullen ze je ook wel de Blandijnberg op kunnen dragen.

Godvrezende mieren

Mieren hebben alle kenmerken van een goed huisdier: klein, loyaal en makkelijk manipuleerbaar. Zelfs de bezemkastkamers van een gemiddelde home zijn voor mieren al een enorme luxe. Daarnaast is het bij mieren leuk om God te spelen. Zo kan je bijvoorbeeld twee aparte mierennesten bouwen en dan plots combineren. Omdat mieren territoriaal zijn, zullen ze massaal proberen het andere mierennest te vernietigen. Daarbovenop kan je ook een bepaalde mier als je favoriet aanduiden en hem altijd de beste kruimels van je keuken geven. Hij zal dan door de rest van de kolonie als profeet beschouwd worden en prediken over je grootsheid. Op het hoogtepunt van zijn populariteit zal je echter het volledige mierennest onder water moeten zetten en nooit meer terugkeren. Dit zal een hele generatie aan mieren doen twijfelen aan hun geloof, wat kan werken als een goede afleiding voor je eigen existentiële crisis in de postmodernistische, individualistische maatschappij.

Dweilende geit

Een geit kan je uit de nood helpen bij allerhande praktische besnoeringen van het kotleven. Geiten eten graag gras, onkruid en struiken, waardoor ze kunnen helpen bij het onderhouden van een tuin. Waarschijnlijk heb je op kot geen tuin, maar als je het lief vraagt, wil je geit misschien wel de vloer schoonlikken. Nooit meer dweilen! Wist je trouwens dat geiten vier magen hebben? Het dier zal het gezeur van je kotgenoten over je slechte kookkunsten dus nooit bijtreden. Een geit verteert alles, van zoutloze soep tot aangebrande lasagne. Ook toonden wetenschappers aan dat getrainde geiten eenvoudige puzzels kunnen oplossen. Wie weet kan je samen de spelletjespagina in deze *Schamper* oplossen! En *last but not least*, je hebt elke ochtend verse melk. Let er wel op dat je zeker een geit en geen bok in huis haalt. Anders gaat je kom cornflakes nogal speciaal smaken.

Student Kick-Off 2024: 'Singing in the Rain'-editie

DOOR EMILIE DE WINNE & LUNE SCHOLLAERT

Pommeliën Thijs, *confessions*, feest, goede doelen. Naar goede gewoonte stond het Sint-Pietersplein op de eerste woensdag van het academiejaar in rep en roer door de intussen befaamde Student Kick-Off.

Goed begonnen is half gewonnen, dus met een groot feest het academiejaar inzetten is veelbelovend. Voor al wie er dit jaar niet bij kon zijn of door drankgebruik wat herinneringen mist, heeft *Schamper* een verslag gemaakt van de 18e editie van Student Kick-Off.

VAN BARBECUE NAAR FESTIVAL

Hoe evolueerde een barbecue op het Kramersplein in 2006 naar de gigantische Student Kick-Off die we vandaag de dag kennen? Na een succesvolle eerste editie met zo'n 9000 aanwezige studenten werd het Kramersplein te klein en is het evenement verplaatst naar het Sint-Pietersplein. Op de nieuwe locatie vonden er al 17 verschillende edities plaats, waar zich al tal van memorabele tafereel voordeden. Zo vond het wereldrecord ad fundum drinken plaats op SKO in 2008. In de editie van 2009 werd er een race georganiseerd waarbij studenten de trappen van de Boekentoren op moesten rennen. De winnaar van deze race mocht een weekje in Londen vertoeven. Dit jaar werd het feest uitgebreid met een catwalk op het po-

dium. De organisatoren steken SKO ieder jaar in een nieuw jasje.

TAROTLEZINGEN

Als student kon je er niet alleen feesten, maar ook rondsleren in de Student Village. Ook dit jaar waren de standjes weer bemand

“

Als zijn muziek
onvoldoende was om je
te bekoren, dan kon je je
vergapen aan de wilde
dansmoves waarmee
Bart Peeters uitpakte

door enthousiastelingen die op zoek waren naar nieuwe studentjes om hun verenigingen te vervoegen. Ook de standjes van de bedrijven stonden helemaal in het teken van het studentenleven. Je kon bijvoorbeeld interieuradvies voor je kot winnen, gratis Film Festposters scoren om je muren mee te versieren, gratis snacks krijgen en nog veel meer. *Schamper* was ook van de partij om nieuwe journalistieke zieltes te werven. Je kon je fouten in het verleden achterlaten op de Schamperbanner en je toekomst laten voorspellen door onze tarotlezers. Een afgesloten verleden en nieuwe blik op je toekomst, dus.

MEER DAN ENKEL FEESTEN

Naast de uitbreiding van het festival, focust Kick-Off zich sinds 2011 ook op goede doelen. Daardoor moet je nu betalen voor het festival. De inkomsten gaan in totaal naar zes goede doelen, zowel binnen als buiten België actief. De verschillende projecten hebben als gemene deler dat ze zich allemaal inzetten voor onderwijs en de mentale gezondheid van studenten. **Jelena,**

“

**Het was zo luid dat
excuses aan de burens
misschien wel op hun
plaats zijn**

de studente die verantwoordelijk is voor PR, legt ons uit dat de steun aan goede doelen volledig de geest van het festival reflecteert: voor en door studenten.

ACHTER DE SCHERMEN

Dat het volledige festival jaar na jaar van een leien dakje loopt, is te danken aan de 70 studenten die deel uitmaken van het organiserende team. SKO is een vzw dat elk jaar opnieuw uit een nieuwe crew bestaat om de volgende editie in te richten. Deze sollicitatieprocedure start al in december en de uiteindelijke crew wordt

vastgelegd in maart. Deze groep brainstormt dan over een nieuwe editie. De dag zelf zijn er echter ook extra vrijwilligers nodig die een handje willen toesteken achter de bar, wc's of kassa's. Hoewel Kick-Off voor de meeste studenten dus slechts één avond duurt, nemen de voorbereidingen een heel jaar in beslag.

KOOR VAN STUDENTEN

De grootste trekpleister van de avond waren de fantastische optredens die je op de Main Stage kon bekijken. Door de jaren heen hebben de grootste namen uit de Nederlandstalige muziekwereld op Student Kick-Off gestaan. Onder andere **Gers Pardoel**, **Absynthe Minded**, **Laura Tesoro** en **Eddy Wally** hebben het Sint-Pietersplein al doen daveren. Ook dit jaar stonden er mooie namen op het podium. **Bart Peeters** heeft meer dan een uur lang zijn grootste hits gezongen, met een achtergrondkoor van een paar dui-

zend studenten. Als zijn muziek onvoldoende was om je te bekoren, dan kon je je vergapen aan de wilde dansmoves waarmee hij uitpakte. Nadat de nacht over het plein was gevallen, gaven **Kids With Buns** een intiem concert. Hoewel dit het grootste concert was dat ze tot nog toe speelden, zijn ze erin geslaagd om een heel persoonlijk muzikaal verhaal te vertellen voor de aanwezige studenten. Lees er alles over op de volgende pagina.

Tegen de tijd dat **Pommeliën Thijs** het podium ophuppelde, stond het plein vol. En hoewel het regende, trokken de artieste en het volledige publiek zich daar absoluut niks van aan. Uit volle borst werd er meegezongen met de verschillende liedjes, zo luid dat excuses aan de burens misschien wel op hun plaats zijn. Tijdens haar optreden bracht Thijs verschillende artiesten mee het podium op om samen enkele duetten te brengen. **Wies**, **Meau**, **Kaat Thijs** en ook **Bart Peeters** schitterden naast haar op het podium. Om de natgeregende studenten in de feestsfeer te houden, was er later op de avond nog een *surprise act* van **Fabiow**. Ook enkele dj's hielden het feestje levendig tot een stuk in de nacht.

KIDS WITH BUNS: “WE HEBBEN ALLEBEI

Kids with Buns staat voor het muzikale duo Amber en Marie. In dit interview vertellen ze hoe hun muzikale reis begon, het belang van rolmodellen en hoe ze hun persoonlijke ervaringen omzetten in krachtige muziek.

Na zo'n topshow op de Student Kick-Off lijkt het onvoorstelbaar dat er mensen zijn die jullie nog niet kennen. Maar voor die enkeling: wie zijn jullie?

“Wij zijn **Amber** en **Marie**, een muzikaal duo dat melancholische indie-pop maakt, maar niet het soort waar je meteen verdrietig van wordt. Integendeel, het is best dansbaar! We hebben allebei ADHD, dus chaos is gegarandeerd.”

Was deze show op Student Kick-Off het meest onvergetelijke optreden dat jullie al hebben gehad?

“Student Kick-Off was gigantisch, maar Pukkelpop blijft toch het zotste! Het was zondag om twaalf uur, en we dachten echt: ‘Wie komt er dan kijken?’ Maar die tent stond helemaal vol en de energie van het publiek was *insane*. We hebben ooit voor 8000 man ge-

speeld, hier op Student Kick-Off waren er nóg meer mensen. Toch, wat we bij Pukkelpop voelden, was pure magie.”

Hoe is jullie verhaal begonnen als band?

Marie: “Onze eerste ontmoeting was op de Pride in 2018, waarna we af en toe contact hadden en samen naar concerten gingen. Zo ontdekten we dat we dezelfde muzieksmaak hadden. We zijn eigenlijk pas samen muziek beginnen maken door een stom toeval. Ik deed mee aan ‘Soundcheck’ (een wedstrijd voor opkomende muzikanten, *red.*), maar mijn gitaarbegeleider was ziek. Amber heeft hem toen vervangen en zo is de bal aan het rollen gegaan. Wat ooit begon als een hobby is inmiddels uitgegroeid tot een privilege, met de kans om onze band verder te ontwikkelen door optredens zoals Kick-Off.”

Jullie worden beschouwd als rolmodellen binnen de LGBTQ-gemeenschap en hebben daar onlangs ook een miniserie over uitgebracht. Vanwaar het idee om die serie te maken?

“We hadden al een aantal singles van het album uitgebracht, maar er was nog één nummer over dat

“

“We hebben zelf ook niet de makkelijkste coming-outs gehad”

voor ons echt bijzonder was. We wilden daar iets extra's mee doen. Het is pijnlijk om te zien dat we ook in 2024 nog steeds verhalen horen over homofobie en moeilijke coming-outs. We hadden het gevoel dat we enkele van die verhalen moesten delen. We hebben zelf ook niet de makkelijkste coming-outs gehad, maar we wilden de stemmen van anderen laten horen, in plaats van alleen die van onszelf.”

Is er in de serie een bepaalde fan die jullie is bijgebleven, en zouden jullie deze serie ook in de toekomst willen voortzetten?

“Alle verhalen zijn ons bijgebleven. Bij elke aflevering hebben we echt moeten huilen en waren we geraakt door alles wat ons verteld werd. Het was ongelooflijk heavy,

ADHD, DUS CHAOS IS GEGARANDEERD”

DOOR LEONE MATTHEUS & EMILIE DE WINNE // BEELD: JASPER MOUTON

maar tegelijkertijd ook prachtig. Als het budget het toelaat, zouden we deze serie zeker willen voortzetten. Het is een echt passieproject.”

Is het contact met fans dan een belangrijke aspect voor jullie?

“Absoluut, dat is echt de kern van wat we doen. Op een gegeven moment hebben we bewust gekozen om open te zijn over ons queer-zijn. Toen we jonger waren, ontbraken er soms rolmodellen voor ons. We willen graag die rol voor anderen vervullen. Omdat dit avontuur begon als een uit de hand gelopen hobby, willen we ook echt de mensen leren kennen die naar onze muziek luisteren en naar onze shows komen.”

Marie, jij hebt onlangs ook gesproken in de podcast over pesten van Jacotte Brokken, ‘Niemand vindt u leuk’. Waarom zijn rolmodellen van belang?

Marie: “Amber en ik hebben allebei een moeizame coming-out gehad, vooral door onze conservatieve omgeving. Onze coming-outs

kwamen te vroeg; bij mij gebeurde het in het zesde middelbaar. Lang durfde ik het geen pesterijen te noemen, maar nu, als 25-jarige, beseft ik dat het niet oké was. Ik had niets fout gedaan, ik was gewoon gay. Het was geen reden voor mijn vriendengroep om uit elkaar te vallen. Nu voelen we ons *empowered* om met onze muziek een positieve boodschap te brengen, al heeft het veel gekost om tot hier te geraken.”

Amber, jij bent zelf nog een student. Stel dat jullie een collegeles zouden mogen geven voor een volle aula. Welke levenswijsheden zouden jullie de studenten meegeven?

Amber: “Maak je niet te veel zorgen over wat anderen van je denken. Doe gewoon je eigen ding en *mind your own business*. Focus niet te veel op anderen. Na de middelbare school gaat de wereld echt voor je open en wordt alles beter. Voor veel mensen, inclusief ons, is de studententijd de mooiste periode van hun leven!”

Met wie zouden jullie ooit nog een liedje willen opnemen?

In koor: “Chappel Roan! Of Phoebe Bridgers!”

Toen jullie uit de kast kwamen waren er weinig tot geen voorbeeldfiguren voor queer jongeren. Vinden jullie dat er in België intussen genoeg voorbeeldfiguren zijn of voelen jullie zich wat eenzaam daarin?

“Gelukkig is er steeds meer een

positieve verandering! Kijk maar naar hoe populair **Pommelien Thijs** is. Zij laat zien dat queer zijn maar een deel is van wie je bent. Je hoeft er echt niet anders om behandeld te worden. Het is zo fijn om te zien dat kinderen nu opgroeien met queer rolmodellen die niet als karikaturen worden afgebeeld. Dat is iets wat wij vroeger écht hebben gemist.”

Lopen jullie nog vaak tegen obstakels aan?

“Ja, maar voor elke haatreactie zijn er tien mensen die kracht halen uit de post en er niet op reage-

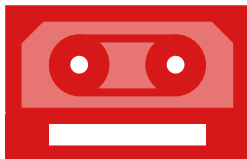
“

“Doe gewoon je eigen ding en *mind your own business*” - Marie

ren. Die gedachte geeft echt een ander perspectief! Diegenen die zulke negatieve reacties achterlaten, kennen ons niet eens. Maar het blijft toch altijd even slikken als je zo'n haatcomment leest.”

Denken jullie dat een wereld zonder homofobie mogelijk is?

“Realistisch gezien zullen we niet meteen in een wereld leven waarin je geaardheid niet uitmaakt. Maar we blijven er in ieder geval voor strijden!”

YA LIKE JAZZ?

Jazz is een intimiderende stijl, om dan nog niet te beginnen over de jazzliefhebbers die je schofferen omdat je niet kan horen in welke toonaard de bassist zijn behoefte doet. Toch is het een stijl waarvan je kan leren houden!

DROMEN VAN DWARRELENDE BLAADJES

Voor de eerste herfsteditie van dit academiejaar is 'Autumn Leaves' een logische opener. Deze zogenaamde jazzstandard is een beetje de 'Hamlet' van de jazzwereld. Elke artiest heeft het weleens gespeeld: **Eric Clapton** heeft bijvoorbeeld een zeer toegankelijke versie. Als je geen zin hebt in gezang, en meer j a z z wil, kan ik zeker ook een van de versies van **Chet Baker** aanraden.

ROOTS IN DE BLUES

Jazz en blues zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. 'Hymn To Freedom' van de **Oscar Peterson Trio** vindt zijn oorsprong duidelijk in de blues, maar met de fleur en technische kunde van jazz. Eerst improviseert de piano eventjes rond de akkoorden, waarna de con-

trabas en drums hem vergezellen. Samen spelen ze met dynamiek en bouwen ze het nummer op tot een sonisch gevuld hoogtepunt, om daarna alles terug klein te spelen, met uiterst smaakvolle *blues licks*. Jazz is een stijl die het best tot zijn recht komt in een live-omgeving, maar dit nummer brengt je al heel dicht bij het gevoel van een avondje in de Hot Club.

JAZZ MET SCHWUNG

Bij jazz denk je aan rustigere muziek met hier en daar een technisch huzarenstukje, maar er kan absoluut wel wat tempo achter zitten! Japanse jazz fusion is hier een perfect voorbeeld van. Deze stijl begon in de jaren 70 in zwang te komen met bands zoals **CASIOPEA**. Het zal je misschien wel doen denken aan de muziek van Nintendospelletjes en dat is niet verwonderlijk. De componisten van dit Japanse bedrijf werden sterk beïnvloed door de muziek uit hun jeugd. Zo heeft componist **Koji Kondo** het welbekende Mario-deuntje bedacht, dat toch wel verdacht veel lijkt op de *hook* van 'SISTER MARIAN' van **THE SQUARE**. In dit laatste nummer kan je ook de befaamde *lick* horen, een veelgebruikt motief dat intussen vaak als grap onder jazzmuzikanten in nummers wordt gesmokkeld.

De harde realiteit van reality-tv

Reality-tv heeft niets met de realiteit te maken. 'No shit!' repliceert de lezer met een ontwikkelde prefrontale cortex meteen. De verkeerde voorstelling van de werkelijkheid slaat echter diepere wonden dan op het eerste gezicht lijkt.

Dit artikel dingt meteen ook mee naar de prijs voor de meest hypocriete tekst van deze editie, want niemand kijkt meer reality-tv dan *yours truly*, de auteur, ikzelf. Tijdens de blok gaan de afleveringen van 'Ex on the Beach' naar binnen als zoete broodjes, met mijn cursus fiscaal recht als voorgerecht en een mislukt examen als toetje. Ik ken alle verzen uit 'Temptation Island' rats uit het hoofd – van "koekerond" tot "paren, of heb je niet zo'n zin?" – en kan ze indien nodig scanderen in de jambische hexameter. Mijn relatie met het medium balanceert dus tussen vurige haat en passionele liefde.

Deelnemers hebben tailles die doen vermoeden dat ze bij inschrijving een levensvoorraad Ozempic hebben gewonnen, met alle gevolgen van dien voor het zelfbeeld van de jeugd. Verwachtingen rond seks worden opgeblazen tot Pornhub-achtige proporties. Een aflevering maakt je zelden slimmer, tenzij het je doel is om je kennis over soa's wat bij te schaven. Dat is echter allemaal de evidentie zelve. Het is paternalistisch om daar commentaar op te geven, al loopt mijn West-Vlaamse parochieziel te schuimbekken om het te doen. Niet dat, maar wel de uitbuiting die hand in hand gaat met het medium, stuit me tegen de borst.

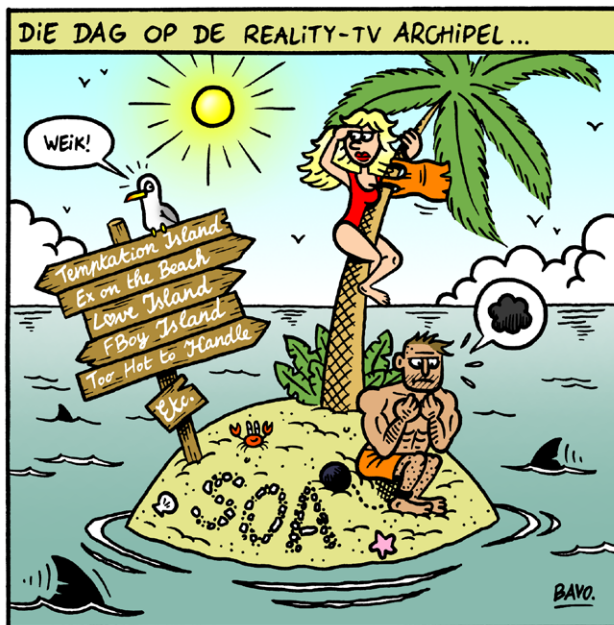
In 'I Wanna Marry Harry' verscheepten tv-makers twaalf Amerikaanse meisjes naar Engeland om naar de hand te dingen van, jawel, prins **Harry**, die toen nog niet van 't straat was. Dat de heer in kwestie eigenlijk een bouwvakker was die gewoon erg op de prins leek,

werd hierbij verzwegen. De psychologen op de set moesten de meisjes berispen wanneer ze tijdens een sessie hun twijfels uitten, zodat ze het bleven geloven. Nadien waren ze het mikpunt van spot. Over de ethiek van programma's zoals 'Married at First Sight: Australia' en '90 Day Fiancé' zijn al hele epistels geschreven. Bij 'Temptation Island' loopt er dan weer een klacht van een paar ex-deelnemers. Ze klagen over vermeend emotioneel misbruik op de set.

De wereld van reality-tv is een landschap van geslepen productiehuisen, die deelnemers via wurgcontracten als marionetten inzetten voor entertainment. Die laatsten bevinden zich vaak in een kwetsbare toestand – denk aan migranten zonder greencard – of worden haarfijn gemanipuleerd. Dat sommigen onder hen hun pas verworven bekendheid nadien handig uitspelen op sociale media, praat het

niet goed. Onze voorouders in het oude Rome vergaapten zich aan gladiatoren en in de jaren dertig waren *freakshows* populair in de VS. Intussen zijn beide zaken verdwenen, maar uitbuiting als entertainment bestaat nog steeds, zij het in een andere vorm.

Terwijl ik dit zit te schrijven, speelt er trouwens een advertentie voor het nieuwe reality-programma rond **Megan Desaever**, de fiscalist van Oostende, op tv. "Mijn vriend een homo universalis? Ik zou hem geen homo durven noemen", zegt ze droog tegen de camera. Wie heeft er popcorn?

Cinema in Gent: uniek in België

DOOR YARA MOUSSA & JASPER MOUTON

De gebroeders Lumière, vaders van de film, vertoonden hun uitvinding in 1896 in de Gentse Opera. Vandaag geniet Film Fest Gent internationaal aanzien. Cinema's kennen een lange geschiedenis in de Arteveldestad.

Aan het einde van de 19e eeuw konden arbeiders dankzij gesteunde koopkracht en extra vrije tijd meer vertier opzoeken. Aanvankelijk kenden films vooral succes op de kermis. Foorkramers concurreerden hard met elkaar om beelden over de actualiteit tot bij het publiek te brengen.

Ook de variétézalen hadden het succes van de film door. Het Zuid, waar toen het grote station van Gent lag, was in die tijd de uitgaansbuurt. Onder andere het Wintercircus, toen nog gekend onder de naam het Nieuw Cirkus, hield regelmatig vertoningen.

“

Wijkbioscopen moesten vaak erotische films draaien om overeind te blijven

Het publiek werd daar toen nog gescheiden op basis van klasse. Begin 20e eeuw begonnen zalen zelf projectietoestellen te kopen. Voordien waren ze afhankelijk van rondreizende eigenaars. Zelfs cafés kochten apparaten aan om

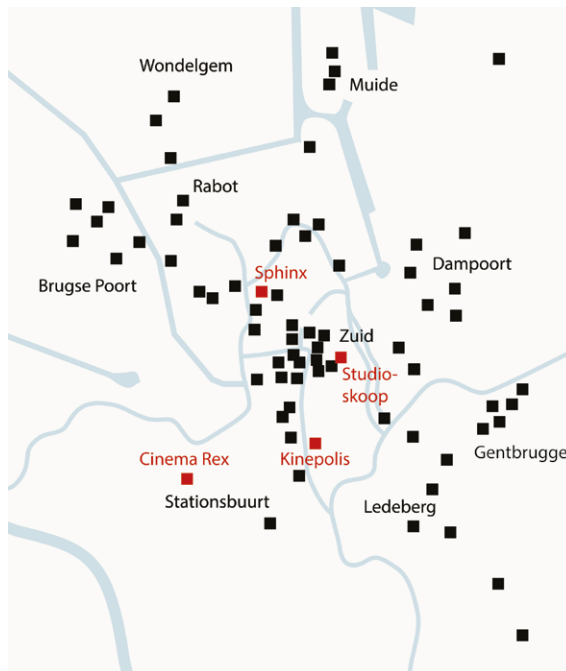
meer volk te trekken, en om meer bier te verkopen tijdens vertoningen.

Onder de zuilorganisaties zetten vooral de socialisten in op film. Volkszaal Vooruit opende in 1904 haar deuren, met als pronkstuk een cinemazaal met de architecturale allure van een paleis. De hoofdattractie bleef wel het goedkoop vertier voor arbeiders in de zaal.

KERMISKRAAM WORDT CINEMA

Na enkele grote ongelukken kwam er meer en strengere wetgeving rond filmvertoningen. De helft van de kermiskramers sloot en filmbeleving veranderde. Vanaf de jaren 10 kwamen filmsterren op en begonnen zalen langspeelfilms te spelen. De eerste bioscopen openden de deuren. Er werd drank voorzien en vertellers en orkesten begeleidden de films. Wekelijkse vernieuwingen van het programma zorgden voor sensatie. Filmzalen schoten als paddenstoelen uit de grond, ondanks de toen opgevoerde censuur.

De Pathéshouwburg vestigde zich in de Veldstraat en zette volop

in op de *starpower* van Hollywood. In 1913 opende station Gent-Sint-Pieters voor de wereldtentoonstelling. Omdat het station toen aan de stadsrand lag, werden de tramassen, zoals de Veldstraat, commerciële centra. Dit ging gepaard met een herwaardering van het middeleeuwse centrum, maar ging ten koste van het Zuid. Dergelijke vernieuwingsoperaties duwden de lagere klasse uit het centrum naar arbeiderswijken, zoals de Brugse poort. Hier floreerden de buurtzalen, bekend om hun lagere prijs en kwaliteit. Deze zalen werden uitgebaat door buurtbewoners en fungeerden soms ook als balzalen.

Het interbellum wordt vaak ge-

zien als de gouden jaren van cinema in België. De stijgende vrije tijd zorgde alweer voor een toename van commerciële, recreatieve activiteiten. In de jaren 30 maakten Amerikaanse films ongeveer 80% van de filmprogramma's van cinema's in Vlaanderen uit. Deze trend vond je overal in Europa. In Gent was het echter een ander verhaal. Hier lag het aanbod van Hollywoodfilms rond de 41,3% in 1935.

Cinema's hadden in dit tijdperk elk een eigen imago en kozen vaak voor specifieke genres. In de Rex waren er bijvoorbeeld vooral thrillers te zien. De Capitole stond dan weer bekend om een luxe-ervaring. In 1931 werd ook de eerste Gentse filmclub opgericht door de socialisten, met een voorliefde voor 'artistieke films'. Bijeenkomsten van de club vonden plaats in de Vooruit.

NAOORLOGSE NICHES

De bioscoopindustrie stond aan het einde van de jaren 50 sterk onder druk. Door de komst van nieuwe technologie, zoals de televisie, was het ontspanningsleven verplaatst van de publieke naar de private sfeer. Bioscopen kregen steeds minder en minder bezoekers. Vooral de grote bioscopen bleven overeind. De kleinere wijkbioscopen moesten vaak erotische films draaien om overeind te blijven, en toch zijn de meesten alsnog failliet gegaan.

Toch was er wel beweging in de Gentse filmcultuur. In 1955 werd de kunstenaars-

“ Gent was een uitzondering op de trend

groep **Studio E** opgericht door een groepje amateurfilmmakers. De 'E' sloeg op 'vitamine E', wat stimulering voor de geest en creativiteit representeerde. Voor de leden van Studio E was film niet enkel een technologisch medium, maar ook een manier om aan kunst te doen. Deze vorm van kunst was voor hen gelijkwaardig aan de andere kunstvormen.

Dit soort cinefiele bewegingen bestaan vandaag ook nog. **Offoff** is een initiatief dat vooral experimentele films draait, die vaak

laveren tussen film en andere kunstvormen. Ze zijn geïnteresseerd in zowel moderne films met een alternatieve en radicale insteek als échte klassiekers en oude 'vergeten' films. **Courtisane** is een ander platform rond kunstfilms. Ze organiseren een festival en doen onderzoek naar de relatie tussen, wat ze zelf noemen, "beeld en wereld, esthetiek en politiek, experiment en engagement." Tot slot is er een filmclub die zich dicht bij huis bevindt, namelijk **FilmPlateau**. Dit is een initiatief binnen de UGent dat elke dinsdag een verscheidenheid van films draait. Centraal ligt hier het filmcanon. Leden van FilmPlateau vragen zich af wat een klassieker exact is en of we echt een canon nodig hebben. Zo proberen ze een interessant programma op te stellen.

De Rex, ooit een prestigieuze cinema en architecturaal icoon van de stationsbuurt, moest net als zo veel lokale cinema's de deuren sluiten. Na een kort leven als casino stond het jarenlang leeg. Een beweging kwam in opgang om de Rex te redden. In december 2023 kocht stedelijk ontwikkelingsbedrijf SoGent de verlaten cinema op en bracht de wensen van filmfanaten, geschiedenisknobbels en buurtbewoners in vervulling. Vandaag wordt de Rex gerenoveerd tot een Huis van de Cinema. FilmPlateau dreigt echter te verdwijnen, omdat het niet meer met de centrale middelen van de UGent wordt gefinancierd.

Rik Van de Walle steekt Muinschelde over en kroont zichzelf tot rector voor het leven

DOOR YANA ROSÉ

Schokkend nieuws bereikte de redactie deze ochtend. Rik Van de Walle heeft, bij gebrek aan een koersfiets, met zijn paard de Muinschelde overgestoken. Getuigen spreken over een *coup d'État*. De rector zelf over een geworpen teerling.

Een maand geleden had de rector via de gebruikelijke mediakanalen aangekondigd dat hij voor een derde termijn zou gaan, via de gewone verkiezingsprocedure. Daar wenst hij nu geen gebruik meer van te maken, naar eigen zeggen omdat hij dat nog altijd "te kort en te gematigd" vindt. In 2017 veranderden de verkiezingsregels aan de UGent, waardoor **Rik Van de Walle** de eerste Gentse rector in de geschiedenis is die een derde termijn kan doen. Intussen is gelekt dat de universiteit hiervoor de mosterd haalde bij de hervormingen van **Julius Caesar** uit 44 voor Christus. Nu zijn de geesten genoeg gerijpt om hem aan te spreken met de titel die hem in eer en geweten toekomt: rector voor het leven. Wanneer we de rector vragen of een levenslang mandaat niet een beetje te veel van het goede is, antwoordt hij ontkennend. Meteen daarna dreigt hij ermee ons te verbannen naar Carthago.

"Ik snap niet waarom verkiezingen überhaupt nog nodig zijn", vertelt hij ons, gedrapeerd op zijn ligbed, terwijl voorzitter van de Raad van Bestuur **Geert Bourgeois** hem witte druiven voert. "Het plebs (het UGent-personeel en de studenten, *red.*) aanbidt mij. Ze heb-

ben mijn vele weldaden met eigen ogen mogen aanschouwen. Waarom zouden ze ooit voor een ander kiezen?"

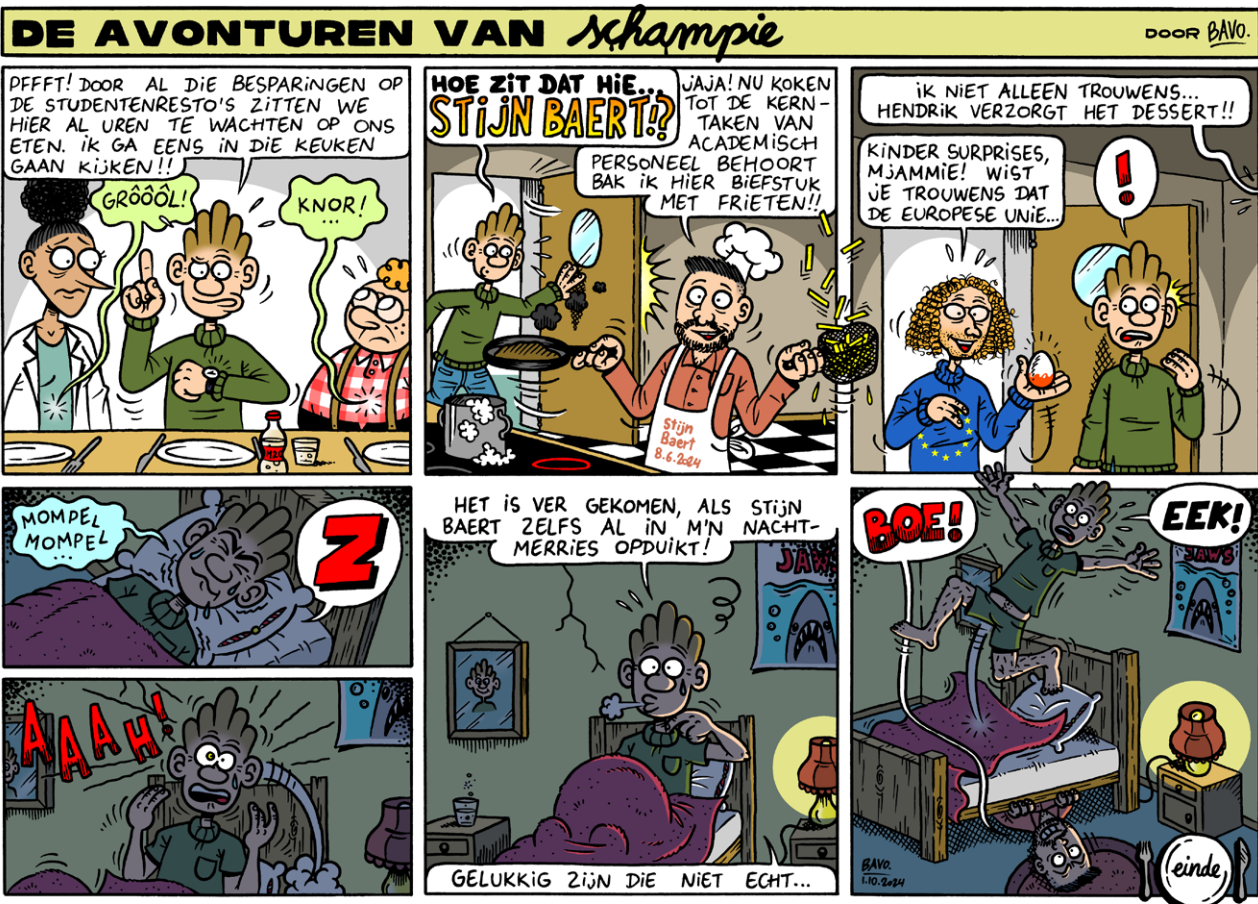
In afwachting van het moment waarop die voorstanders zich aandienen, houdt Van de Walle de gronden voorlopig zelf bij. Op officiële evenementen van de UGent zullen leden van de vakbond en de studentenpers dienst doen als levende lantaarnpaal. Doctorandi die klagen over de werkdruk zullen elkaar als gladiatoren moeten bekampen in het Wintercircuit, onder het live commentaar van **Karl Van-nieuwkerke**. Alle maanden van de academische kalender krijgen een andere naam, waarin 'Rik' op de een of andere manier verwerkt zit. De publicatie van dit artikel vindt bijvoorbeeld plaats op 14 riktobber.

De rector heeft de stijl van de antieke alleenheerser openlijk omarmd, maar vertoont door een langdurige periode aan de macht langzaam maar zeker ook zorgwekkende overeenkomsten met meer despotische Romeinse heersers. Zo speelt hij – tot ieders afschuw – fluit, net zoals keizer **Nero**. De bibliothecarissen van de Boekentoren hebben ons alvast laten weten dat ze de nodige maatregelen treffen om het gebouw brandveilig te maken.

“

De volledige Raad van Bestuur wordt vervangen door leden van de Gentse loge

De volledige Raad van Bestuur wordt vervangen door leden van de Gentse loge. De gronden van de universiteit worden herverdeeld onder zijn voorstanders.

fakebook

'Professoren' en 'experts'? MIJN HOL JONG!

♥ Like 💬 Comment ➦ Share

Over mij moet je drie dingen weten: ik ben een Vlaming, ik ben een man, en van dat woke academisch gedoe moet ik niets meer weten.

Al zeker die geschiedkundigen en sociale wetenschappers kan ik niet aanhoren. Geschiedkundigen en socialistische, werkloze schappenvullers, zo noem ik ze. Met hun gezever over tolerantie of wat dan nog. De Vlaming heeft zijn taalrechten nu al lang verworven. Waarom zou ik mij opeens moeten openstellen voor anderstaligen in het onderwijs? Verplicht taalgebruik met persoonlijke verantwoordelijkheid heeft altijd gewerkt voor de Vlaming. Daarbovenop tolereer ik al genoeg anderstaligen in mijn eigen huis. *Rizzler* hier, *gyatt* daar, *wollah* dit, *wiri* dat. Het klinkt als een jodelconcert in *mijne* living!

DOOR JASPER MOUTON

Ik lees persoonlijk HLN, Facebookcomments, en Whatsappgroepen. Dat is pas academische pluraliteit! Mijn bronnen gaan veel breder en dieper dan die van linkse, seitanvretende propagandamakers die zichzelf 'proffen' noemen. De enige prof die ik tegenwoordig nog respecteer, is verstrooid en kan met een bol vliegen. Misschien moeten ze zich meer op zulke uitvindingen focus- sen in plaats van op de kap van ons **Tommeke** te zitten. "Het interbel- lum herhaalt zich." Awel, nu kunnen we dan de andere kant op gaan, hé. Derde keer, goeie keer!

En als de geschiedenis zich her- haalt, waarom neemt die teef van een **Marie-Louise** mij dan niet te- rug? Schaakmat, bakfietsklojo's.

WIN
1 JAAR
GRATIS
THEATER

SCAN DE
QR-CODE

WWW.NTGENT.BE